

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1081/2014 z dnia 13 października 2014 r. ustanawiające zakaz połowów morskich w obszarach VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIIE przez statki pływające pod banderą Belgii 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1082/2014 z dnia 13 października 2014 r. ustanawiające zakaz połowów pałusza czarnego w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VIII, IX i X przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1083/2014 z dnia 15 października 2014 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego dla macior⁽¹⁾ 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1084/2014 z dnia 15 października 2014 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania difosforanów (E 450) jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości w gotowych, surowych ciastach drożdżowych⁽¹⁾ 8
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1085/2014 z dnia 15 października 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/96/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE 12
- ★ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian 16

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych	22
--	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2014/314/UE z dnia 28 maja 2014 r. ustanawiającej kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla ogrzewaczy wodnych (Dz.U. L 164 z 3.6.2014)	62
★ Sprostowanie do dyrektywy Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń (Dz.U. L 213 z 8.8.2008)	63

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1081/2014

z dnia 13 października 2014 r.

ustanawiające zakaz połowów morskich w obszarach VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIIE przez statki pływające pod banderą Belgii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 43/2014 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2014.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2014 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2014 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem określonym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 43/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz — w odniesieniu do statków unijnych — w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2014, s. 1).

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	48/TQ43
Państwo członkowskie	Belgia
Stado	HKE/8ABDE.
Gatunek	Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>)
Obszar	VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIId
Data zamknięcia łowiska	13.9.2014

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1082/2014**z dnia 13 października 2014 r.****ustanawiające zakaz połowów pałasza czarnego w wodach UE i wodach międzynarodowych obszarów VIII, IX i X przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 1262/2012 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2014.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2014 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2014 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1262/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. ustalające na lata 2013 i 2014 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. L 356 z 22.12.2012, s. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	54/DSS
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	BSF/8910
Gatunek	Pałasz czarny (<i>Aphanopus carbo</i>)
Obszar	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów VIII, IX i X
Data	16.9.2014

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1083/2014**z dnia 15 października 2014 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego dla macior****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego dla macior celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Stosowanie preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 zostało tymczasowo dopuszczone u prosiąt i tuczników rozporządzeniem Komisji (WE) nr 666/2003 ⁽²⁾, tymczasowo u macior rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2154/2003 ⁽³⁾, tymczasowo u kurcząt rzeźnych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 521/2005 ⁽⁴⁾, na dziesięć lat u prosiąt odsadzonych od maciory oraz u tuczników rozporządzeniem Komisji (WE) nr 538/2007 ⁽⁵⁾ oraz na dziesięć lat u macior od dziewięćdziesiątego dnia ciąży do końca laktacji rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1521/2007 ⁽⁶⁾.
- (5) W swojej opinii z dnia 18 lutego 2014 r. ⁽⁷⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. W opinii stwierdzono ponadto, że dodatek ten może zwiększać przyrost masy miotu lub utrzymywać maciory w dobrej kondycji. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Z oceny preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) wynika, że spełnione są warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) W związku z tym, że w niniejszym rozporządzeniu wykonawczym przyznaje się zezwolenie, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1521/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 666/2003 z dnia 11 kwietnia 2003 r. tymczasowo dopuszczające stosowanie niektórych mikroorganizmów w paszach (Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 11).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2154/2003 z dnia 10 grudnia 2003 r. udzielające tymczasowego zezwolenia na stosowanie niektórych mikroorganizmów w paszach (*Enterococcus faecium* i *Lactobacillus acidophilus*) (Dz.U. L 324 z 11.12.2003, s. 11).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 521/2005 z dnia 1 kwietnia 2005 r. dotyczące stałego zezwolenia na dodatek oraz tymczasowego zezwolenia na nowe zastosowanie niektórych dodatków już dozwolonych do stosowania w paszach (Dz.U. L 84 z 2.4.2005, s. 3).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 538/2007 z dnia 15 maja 2007 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 16).⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1521/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego (Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 24).⁽⁷⁾ Dziennik EFSA 2014; 12(2):3565.

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 1521/2007 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1841	Lactosan GmbH & Co KG	Enterococcus faecium DSM 7134	Skład dodatku Preparat <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 zawierający co najmniej: Postać proszkowana: 1 × 10¹⁰ CFU/g dodatku Granulki (mikrokapsułki): 1 × 10¹⁰ CFU/g dodatku Charakterystyka substancji czynnej Żywotne komórki <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego przy zastosowaniu agaru z eskuliną, żółcią i azydkiem (EN 15788) Identyfikacja: elektroforeza w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE).	Maciory	—	5 × 10 ⁸	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać warunki przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Dla bezpieczeństwa: zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych oraz rękawic podczas kontaktu z produktem.	5 listopada 2024

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. dodatków paszowych: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1084/2014**z dnia 15 października 2014 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania difosforanów (E 450) jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości w gotowych, surowych ciastach drożdżowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może zostać zaktualizowany z inicjatywy Komisji lub na wniosek zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 ⁽²⁾.
- (3) W dniu 7 lipca 2013 r. złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie difosforanów (E 450) jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości w gotowych, surowych ciastach drożdżowych i udostępniono go państwom członkowskim.
- (4) Do spulchniania świeżych surowych ciast do przyrządzania pizzy, quiche, tart i podobnych produktów potrzebne jest połączenie wodorowęglanu sodu (E 500), difosforanów (E 450) i drożdży. Ciasta te nie powinny wyrastać w warunkach chłodniczych, natomiast proces spulchniania powinien rozpoczynać się podczas końcowego przygotowania ciasta przez konsumenta. Główną substancją powodującą spulchnianie ciasta jest wodorowęglan sodu, natomiast drożdże, które mają słabe właściwości spulchniające, nadają ciastu typowy smak i aromat. Difosforany pełnią funkcję regulatorów kwasowości, które kontrolują powstawanie dwutlenku węgla z wodorowęglanu sodu.
- (5) Takie połączenie substancji spulchniających — wodorowęglanu sodu, difosforanów i drożdży — może być alternatywą dla mąki z dodatkiem środków spulchniających (ang. *self-raising flour*), w przypadku której dopuszczona jest wyższa zawartość fosforanów. Dopuszczenie stosowania difosforanów w gotowych, surowych ciastach drożdżowych nie spowoduje więc większego spożycia fosforanów. Właściwe jest zatem zezwolenie na stosowanie difosforanów jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości w gotowych, surowych ciastach drożdżowych używanych do przyrządzania pizzy, quiche, tart i podobnych produktów.
- (6) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków gdy dana aktualizacja nie ma wpływu na zdrowie człowieka. Ponieważ zezwolenie na stosowanie difosforanów jako substancji spulchniającej i regulatora kwasowości w gotowych, surowych ciastach drożdżowych nie rodzi obaw w zakresie bezpieczeństwa, zasięgnięcie opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie jest konieczne.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy,

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, w kategorii 07.1 „Chleb i bułki” po pozycji dotyczącej dodatku do żywności E 338–452 dodaje się pozycję w brzmieniu:

	„E 450	Difosforany	12 000	(4)	Tylko schłodzone, pakowane, gotowe, surowe ciasta drożdżowe używane do przyrządzania pizzy, quiche, tart i podobnych produktów”
--	--------	-------------	--------	-----	---

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1085/2014**z dnia 15 października 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	64,0
	MA	122,4
	MK	60,9
	ZZ	82,4
0707 00 05	TR	158,2
	ZZ	158,2
0709 93 10	TR	142,8
	ZZ	142,8
0805 50 10	AR	95,1
	BR	84,6
	CL	109,5
	TR	111,7
	UY	97,0
	ZA	101,1
	ZZ	99,8
0806 10 10	BR	191,0
	MK	34,4
	TR	143,7
	ZZ	123,0
0808 10 80	BA	49,5
	BR	53,2
	CL	89,4
	NZ	134,3
	US	192,1
	ZA	119,7
	ZZ	106,4
0808 30 90	CN	75,7
	TR	116,3
	ZA	80,2
	ZZ	90,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/96/UE

z dnia 15 października 2014 r.

w sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy przyjąć wymagania dotyczące etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, aby zapewnić, by wprowadzanie takiego materiału i takich roślin do obrotu było zgodne z dyrektywą 2008/90/WE.
- (2) Należy określić wymagania dotyczące plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych urzędowo certyfikowanego jako materiał przedelitarny, materiał elitarny lub materiał kwalifikowany oraz roślin sadowniczych urzędowo certyfikowanych jako materiał kwalifikowany.
- (3) Materiał przedelitarny, elitarny lub kwalifikowany powinien być wprowadzany do obrotu z etykietą spełniającą pewne wymagania. Etykieta tę powinien sporządzać i umieszczać na materiale właściwy organ. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia przepisu, zgodnie z którym właściwy organ może pozwolić dostawcy na sporządzenie i umieszczenie etykiety pod nadzorem właściwego organu. W każdym przypadku wzór etykiety powinien zostać ustalony przez właściwy organ zgodnie z wymaganiami określonymi w niniejszej dyrektywie.
- (4) Aby umożliwić wspólne wprowadzanie do obrotu partii składających się z różnych odmian lub rodzajów materiału przedelitarnego, elitarnego lub kwalifikowanego, należy zezwolić państwom członkowskim na wprowadzenie dokumentu towarzyszącego, który będzie uzupełniał etykietę, aby ułatwić informowanie użytkowników, a także poprawić identyfikowalność i kontrole partii na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu. Dokument ten powinien być sporządzany przez właściwy organ lub przez dostawcę pod nadzorem właściwego organu.
- (5) Przy wprowadzaniu do obrotu materiału CAC (*Conformitas Agraria Communitatis*) należy wymagać dokumentu sporządzonego przez dostawcę.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Materiału Rozmnożeniowego oraz Roślin Rodzajów i Gatunków Owocowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Wymagania dotyczące etykietowania, plombowania i pakowania

Państwa członkowskie zapewniają, aby materiał rozmnożeniowy roślin sadowniczych, zwany dalej „materiałem rozmnożeniowym”, urzędowo certyfikowany jako materiał przedelitarny, materiał elitarny lub materiał kwalifikowany, oraz rośliny sadownicze przeznaczone do produkcji owoców, zwane dalej „roślinami sadowniczymi”, urzędowo certyfikowane jako materiał kwalifikowany, były wprowadzane do obrotu wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, plombowania i pakowania określonymi w art. 2 i 4. W stosownych przypadkach do uzupełnienia etykiety można użyć dokumentu towarzyszącego określonego w art. 3.

Państwa członkowskie zapewniają, aby materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze, który to materiał i rośliny kwalifikują się jako materiał CAC (*Conformitas Agraria Communitatis*), były wprowadzane do obrotu wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z określonymi w art. 5 wymaganiami dotyczącymi dokumentu dostawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8.

Artykuł 2

Etykieta materiału przedelitarnego, elitarnego lub kwalifikowanego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku materiału przedelitarnego, elitarnego lub kwalifikowanego właściwy organ sporządzał etykietę zgodną z ust. 2–5 i umieszczał ją na roślinach lub częściach roślin, które mają być wprowadzane do obrotu jako materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze. Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepis, zgodnie z którym właściwy organ może pozwolić dostawcy na sporządzenie i umieszczenie etykiety pod nadzorem właściwego organu. Wzór etykiety jest ustalany przez właściwy organ zgodnie z ust. 2, 3 i 4.

Materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze wchodzące w skład tej samej partii mogą być wprowadzane do obrotu z jedną etykietą, jeżeli taki materiał lub takie rośliny znajdują się w tej samej paczce, wiązce lub pojemniku, a etykieta jest umieszczona zgodnie z ust. 5 akapit drugi.

Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepis, zgodnie z którym rośliny sadownicze, które mają co najmniej rok, są etykietowane indywidualnie. W takim przypadku etykietowanie może odbywać się w terenie przed wyrwaniem rośliny, w trakcie wyrwania lub po nim. Jeżeli etykietowanie odbywa się po wyrwaniu rośliny, rośliny z tej samej partii wrywa się razem i przechowuje się osobno od innych partii w pojemnikach opatrzonych etykietą do momentu opatrzenia tych roślin etykietą.

2. Na etykiecie znajdują się następujące informacje:

- a) sformułowanie „przepisy i normy UE”;
- b) państwo członkowskie etykietowania lub odpowiedni kod;
- c) właściwy organ lub odpowiedni kod;
- d) nazwa dostawcy lub jego numer rejestracyjny/kod nadany przez właściwy organ;
- e) numer referencyjny paczki lub wiązki, indywidualny numer seryjny, numer tygodnia lub numer serii;
- f) nazwa botaniczna;
- g) kategoria, a w przypadku materiału elitarnego także numer pokolenia;
- h) oznaczenie odmiany oraz, w stosownych przypadkach, klonu. W przypadku podkładek nienależących do odmiany podaje się nazwę gatunku lub danego mieszańca międzygatunkowego. W przypadku szczepionych roślin sadowniczych podaje się takie informacje w odniesieniu do podkładki i sadzonki wierzchołkowej do szczepienia. W przypadku odmian, w odniesieniu do których złożono wnioski o urzędową rejestrację lub o prawo do ochrony odmian roślin, takie informacje obejmują: sformułowania „proponowana nazwa” i „trwa rozpatrzenie wniosku”;
- i) w stosownych przypadkach, sformułowanie „odmiana o urzędowym uznanym opisie”;
- j) ilość;
- k) jeżeli państwo członkowskie etykietowania nie jest państwem produkcji — państwo produkcji i odpowiedni kod;
- l) rok wystawienia;
- m) w przypadku zastąpienia oryginalnej etykiety inną etykietą — rok wystawienia oryginalnej etykiety.

3. Druk na etykiecie jest nieusuwalny, a etykieta jest sporządzona w jednym z języków urzędowych Unii, jest dobrze widoczna i czytelna.

4. Jeżeli do danej kategorii roślin lub części roślin używa się kolorowej etykiety, ma ona następujący kolor:

- a) biały z ukośnym fioletowym paskiem w przypadku materiału przedelitarnego;
- b) biały w przypadku materiału elitarnego;
- c) niebieski w przypadku materiału kwalifikowanego.

5. Etykietę umieszcza się na roślinach lub częściach roślin, które mają być wprowadzane do obrotu jako materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze. Jeżeli takie rośliny lub części roślin mają być wprowadzane do obrotu w paczce, wiązce lub pojemniku, etykietę umieszcza się na tej paczce, wiązce lub pojemniku.

Jeżeli zgodnie z ust. 1 akapit drugi materiał rozmnożeniowy lub rośliny sadownicze są wprowadzane do obrotu z jedną etykietą, umieszcza się ją na paczce, wiązce lub pojemniku, w której znajduje się ten materiał rozmnożeniowy lub te rośliny sadownicze.

Artykuł 3

Dokument towarzyszący materiałowi przedelitarnemu, elitarnemu lub kwalifikowanemu

1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepis, zgodnie z którym dokument towarzyszący, który uzupełnia etykietę, o której mowa w art. 2, może być sporządzany przez właściwy organ lub przez danego dostawcę pod nadzorem tego organu w odniesieniu do partii składających się z różnych odmian lub rodzajów materiału przedelitarnego, elitarnego lub kwalifikowanego, które mają być razem wprowadzane do obrotu.
2. Dokument towarzyszący spełnia następujące wymagania:
 - a) obejmuje informacje określone w art. 2 ust. 2 oraz zawarte na stosownej etykiecie;
 - b) jest sporządzony w jednym z języków urzędowych Unii;
 - c) dostarcza go się co najmniej w dwóch egzemplarzach (dla dostawcy i odbiorcy);
 - d) towarzyszy materiałowi od miejsca dostawcy do miejsca odbiorcy;
 - e) zawiera nazwę i adres odbiorcy;
 - f) zawiera datę wystawienia dokumentu;
 - g) zawiera, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje dotyczące danych partii.
3. Jeżeli informacje zawarte w dokumencie towarzyszącym są sprzeczne z informacjami na etykiecie, o której mowa w art. 2, pierwszeństwo mają informacje na etykiecie.

Artykuł 4

Wymagania dotyczące plombowania i pakowania materiału przedelitarnego, elitarnego lub kwalifikowanego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy materiał przedelitarny, elitarny lub kwalifikowany jest wprowadzany do obrotu w partiach składających się z co najmniej dwóch roślin lub części roślin, partie te były wystarczająco jednorodne.

Rośliny lub części roślin wchodzące w skład takich partii spełniają wymagania określone w lit. a) lub b):

 - a) rośliny lub części roślin są w paczce lub pojemniku zaplombowanym zgodnie z ust. 2; lub
 - b) rośliny lub części roślin wchodzą w skład wiązki zaplombowanej zgodnie z ust. 2.
2. Do celów niniejszej dyrektywy „plombowanie” oznacza: w przypadku paczki lub pojemnika zamknięcie w taki sposób, aby nie można było ich otworzyć bez uszkodzenia zamknięcia; w przypadku wiązki związanie wchodzących w skład wiązki roślin lub części roślin w taki sposób, aby nie można było ich rozdzielić bez uszkodzenia węzła lub węzłów. Etykietę na paczce, pojemniku lub wiązce umieszcza się w taki sposób, by usunięcie etykiety unieważniało paczkę, pojemnik lub wiązkę.

Artykuł 5

Dokument dostawcy dla materiału CAC

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby materiał CAC był wprowadzany do obrotu wraz ze sporządzonym przez dostawcę dokumentem zgodnym z ust. 2 i 3, zwanym dalej „dokumentem dostawcy”.

Państwa członkowskie zapewniają, aby dokument dostawcy nie przypominał etykiety, o której mowa w art. 2, ani dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 3, aby uniknąć ewentualnego pomylenia dokumentu dostawcy z etykietą bądź dokumentem towarzyszącym.
2. Dokument dostawcy zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) sformułowanie „przepisy i normy UE”;
 - b) państwo członkowskie, w którym wystawiono dokument dostawcy, lub odpowiedni kod;
 - c) właściwy organ lub odpowiedni kod;
 - d) nazwa dostawcy lub jego numer rejestracyjny/kod nadany przez właściwy organ;
 - e) indywidualny numer seryjny, numer tygodnia lub numer serii;

- f) nazwa botaniczna;
 - g) materiał CAC;
 - h) oznaczenie odmiany oraz, w stosownych przypadkach, klonu. W przypadku podkładek nienależących do odmiany podaje się nazwę gatunku lub danego mieszańca międzygatunkowego. W przypadku szczepionych roślin sadowniczych podaje się takie informacje w odniesieniu do podkładki i sadzonki wierzchołkowej do szczepienia. W przypadku odmian, w odniesieniu do których złożono wniosek o urzędową rejestrację lub o prawo do ochrony odmian roślin, takie informacje obejmują: sformułowania „proponowana nazwa” i „trwa rozpatrzenie wniosku”;
 - i) ilość;
 - j) jeżeli państwo członkowskie, w którym sporządzono dokument dostawcy, nie jest państwem produkcji — państwo produkcji i odpowiedni kod;
 - k) datę wystawienia dokumentu.
3. Druk na dokumencie dostawcy jest nieusuwalny, a dokument ten jest sporządzony w jednym z języków urzędowych Unii, jest dobrze widoczny i czytelny.

Artykuł 6

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2016 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2017 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Klauzula przeglądowa

Komisja dokonuje przeglądu art. 2 ust. 4 do dnia 1 stycznia 2019 r.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/97/UE**z dnia 15 października 2014 r.****w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 3 oraz art. 7 ust. 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących rejestru dostawców przewidzianego w dyrektywie 2008/90/WE oraz obowiązków dostawców w zakresie powiadamiania.
- (2) W trosce o przejrzystość państwa członkowskie powinny w stosownych przypadkach udostępniać ten rejestr. Decyzję o ewentualnym opublikowaniu rejestru lub jego części pozostawia się państwu członkowskiemu.
- (3) Należy przewidzieć rejestr odmian. Rejestr ten, oprócz odmian zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą 2008/90/WE, powinien obejmować odmiany zarejestrowane zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG ⁽²⁾. W rejestrze tym należy oznaczyć, czy odmiany posiadają urzędowy opis lub urzędowo uznany opis.
- (4) Odmiany genetycznie zmodyfikowane należy rejestrować tylko wtedy, gdy organizm zmodyfikowany genetycznie, z którego dana odmiana się składa, został dopuszczony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.
- (5) Należy określić warunki, zgodnie z którymi odmiany mają być rejestrowane jako odmiany z urzędowym opisem, oraz procedurę ich rejestracji. Jak przewidziano w dyrektywie 2008/90/WE, państwa członkowskie mogą ustanowić warunki dotyczące rejestracji odmiany z urzędowo uznanym opisem.
- (6) W celu zarejestrowania odmiany jako odmiany z urzędowym opisem właściwy organ powinien stworzyć taki opis.
- (7) Należy przewidzieć okres ważności rejestracji, przedłużenie rejestracji oraz wykreślenie odmiany z rejestru odmian.
- (8) Państwa członkowskie powinny przekazywać sobie nawzajem i Komisji niektóre informacje dotyczące zarejestrowanych odmian oraz powiadamiać się nawzajem i powiadamiać Komisję o wnioskach o rejestrację odmian. W oparciu o te informacje Komisja powinna publikować wspólny wykaz odmian, aby stworzyć przejrzystą i łatwo dostępną bazę danych w celu zwiększenia zaufania na rynku.
- (9) Należy uchylić dyrektywę Komisji 93/79/EWG ⁽⁵⁾.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Materiału Rozmnożeniowego oraz Roślin Rodzajów i Gatunków Owocowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/34/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 10).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Komisji 93/79/EWG z dnia 21 września 1993 r. określająca dodatkowe przepisy wykonawcze dla wykazów odmian materiału rozmnożeniowego roślin owocowych oraz roślin owocowych przechowywanych przez dostawców zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG (Dz.U. L 256 z 14.10.1993, s. 25).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Rejestr dostawców

1. Państwa członkowskie prowadzą i aktualizują rejestr dostawców, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2008/90/WE. Rejestr ten jest zwany dalej „rejestrem dostawców”.

Oprócz dostawców zarejestrowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą rejestr ten obejmuje dostawców akredytowanych zgodnie z przepisami krajowymi stanowiącymi transpozycję art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/34/EWG.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie udostępniają rejestr dostawców.

2. Rejestr dostawców zawiera następujące informacje:

- a) nazwę/imię i nazwisko, adres i dane kontaktowe dostawcy;
- b) formy działalności w rozumieniu art. 2 pkt 9 dyrektywy 2008/90/WE wykonywane przez dostawcę w danym państwie członkowskim, adres uczestniczącego przedsiębiorstwa i główne rodzaje lub gatunki, których działalność dotyczy; oraz
- c) numer lub kod rejestracyjny.

3. Państwa członkowskie zapewniają wykreślenie przez właściwy organ danej osoby fizycznej lub prawnej z rejestru dostawców, jeżeli ustalono, że osoba ta nie wykonuje już żadnej z form działalności w rozumieniu art. 2 pkt 9 dyrektywy 2008/90/WE.

Artykuł 2

Obowiązki dostawców w zakresie powiadamiania

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy przekazywali informacje, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) i b).

Od dostawców akredytowanych zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 92/34/EWG nie wymaga się jednak żadnych powiadomień.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy powiadamiali o wszelkich zmianach w ich sytuacji dotyczących informacji, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) i b).

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy byli informowani o ich rejestracji i o wszelkich zmianach w tejże rejestracji w terminie ustalonym w przepisach krajowych.

Artykuł 3

Rejestr odmian

1. Państwa członkowskie prowadzą, aktualizują i publikują rejestr odmian (zwany dalej „rejestrem odmian”).

Oprócz odmian zarejestrowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą rejestr odmian obejmuje odmiany zarejestrowane przed dniem 30 września 2012 r. zgodnie z art. 9 ust. 3 dyrektywy 92/34/EWG oraz odmiany zarejestrowane zgodnie z art. 7 ust. 4 akapit pierwszy zdanie drugie dyrektywy 2008/90/WE.

2. Rejestr odmian zawiera następujące informacje:

- a) nazwę odmiany i jej synonimy;
- b) nazwę gatunku, do którego należy odmiana;
- c) w stosownych przypadkach oznaczenie „urzędowy opis” lub „urzędowo uznany opis”;
- d) datę rejestracji lub, w stosownych przypadkach, przedłużenia rejestracji;
- e) datę końca ważności rejestracji.

3. Państwa członkowskie prowadzą dokumentację dla każdej zarejestrowanej przez nie odmiany. Dokumentacja ta zawiera opis odmiany oraz podsumowanie wszystkich faktów istotnych dla rejestracji odmiany.

Artykuł 4

Warunki rejestracji odmian

1. Państwa członkowskie zapewniają rejestrację odmiany jako odmiany z urzędowym opisem, jeżeli spełnia ona następujące wymagania:
 - a) jest odrębna, wyrównana i trwała w rozumieniu ust. 2;
 - b) dostępna jest próba odmiany; oraz
 - c) w odniesieniu do odmian genetycznie zmodyfikowanych, organizm zmodyfikowany genetycznie, z którego dana odmiana się składa, został dopuszczony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
2. Odmianę uznaje się za:
 - a) „odrębną”, jeżeli różni się ona w sposób wyraźny, poprzez odniesienie do ekspresji cech wynikających z określonego genotypu lub kombinacji genotypów, od wszelkich innych odmian powszechnie znanych w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w art. 5;
 - b) „wyrównaną”, jeżeli przy uwzględnieniu odchyleń, jakich można się spodziewać na podstawie sposobu rozmnażania właściwego dla tej odmiany, jest ona wystarczająco jednolita w ekspresji tych cech, które bierze się pod uwagę przy badaniach odrębności, jak również wszelkich innych cech użytych do opisu tej odmiany;
 - c) „trwałą”, jeżeli ekspresja cech uwzględnionych przy badaniu jej odrębności, jak również wszelkich innych cech użytych do opisu odmiany, pozostaje niezmienna po powtórnym rozmnożeniu lub, w przypadku mikrorozmnażania, pod koniec każdego cyklu.

Artykuł 5

Wniosek o rejestrację odmiany

1. W celu rejestracji odmiany jako odmiany z urzędowym opisem państwa członkowskie wymagają przedłożenia pisemnego wniosku właściwemu organowi danego państwa członkowskiego.
2. Do wniosku dołącza się:
 - a) informacje wymagane w kwestionariuszach technicznych określonych w chwili składania wniosku:
 - (i) w załączniku II do „Protokołów w sprawie badań odrębności, wyrównania i trwałości” Rady Administracyjnej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) w odniesieniu do odpowiednich gatunków, dla których taki protokół został opublikowany; lub, jeżeli takie protokoły nie zostały opublikowane;
 - (ii) w sekcji X „Wytycznych w zakresie przeprowadzania badań odrębności, wyrównania i trwałości” Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV) oraz w załączniku do danych wytycznych w zakresie badań dotyczących odpowiednich gatunków, dla których takie wytyczne zostały opublikowane; lub, jeżeli takie wytyczne nie zostały opublikowane;
 - (iii) w przepisach krajowych;
 - b) informacje, czy dana odmiana jest urzędowo zarejestrowana w innym państwie członkowskim, lub czy jest przedmiotem wniosku o taką rejestrację w innym państwie członkowskim;
 - c) proponowaną nazwę;
 - d) w przypadku odmian genetycznie zmodyfikowanych, dowody na to, że organizm zmodyfikowany genetycznie, z którego dana odmiana się składa, został dopuszczony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
3. Wnioskodawca może przedłożyć wraz z wnioskiem:
 - a) urzędowy opis sporządzony zgodnie z art. 6 ust. 5 przez właściwy organ innego państwa członkowskiego;
 - b) wszelkie inne istotne informacje.

*Artykuł 6***Rozpatrywanie wniosków**

1. W przypadku gdy właściwy organ otrzyma wniosek o rejestrację odmiany jako odmiany z urzędowym opisem, państwa członkowskie zapewniają przeprowadzenie badania tej odmiany zgodnie z ust. 2, 3 i 4.

2. Przeprowadza się doświadczenia polowe w celu sporządzenia urzędowego opisu odmiany.

Nie przeprowadza się jednak doświadczeń polowych, jeżeli wnioskodawca przedłoży informacje zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. a), a właściwy organ uzna, że z informacji tych wynika, iż spełnione są warunki rejestracji przewidziane w art. 4.

Jeżeli mają być przeprowadzone doświadczenia polowe, właściwy organ zwraca się o próbę materiału odmiany.

3. Doświadczenia polowe, o których mowa w ust. 2, przeprowadza:

- a) właściwy organ, który otrzymał wniosek; lub
- b) właściwy organ w innym państwie członkowskim, który zgodził się na przeprowadzenie tych doświadczeń; lub
- c) dowolna osoba prawna, zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2008/90/WE.

Jeżeli ma zastosowanie lit. c), a doświadczenia są przeprowadzane na terenie przedsiębiorstw prywatnych, właściwy organ zapewnia, aby nie były stosowane żadne środki, które mogłyby zakłócać urzędowe badanie.

4. Doświadczenia polowe przeprowadza się zgodnie z następującymi przepisami w odniesieniu do co najmniej do planu doświadczenia, warunków uprawy i cech odmiany:

- a) „Protokołami w sprawie badań odrębności, wyrównania i trwałości” Rady Administracyjnej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) obowiązującymi na początku badania technicznego; lub, jeżeli protokoły nie zostały opublikowane dla odpowiednich gatunków;
- b) „Wytycznymi w zakresie przeprowadzania badań odrębności, wyrównania i trwałości” Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV) obowiązującymi na początku badania technicznego; lub, jeżeli wytyczne nie zostały opublikowane dla odpowiednich gatunków;
- c) przepisami krajowymi.

5. Jeżeli na podstawie badania, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ uzna, że dana odmiana spełnia warunki określone w art. 5, sporządza on urzędowy opis i włącza tę odmianę do rejestru odmian.

*Artykuł 7***Okres ważności rejestracji odmiany**

Maksymalny okres ważności rejestracji odmiany wynosi 30 lat.

W przypadku odmian genetycznie zmodyfikowanych ważność rejestracji jest ograniczona do okresu, w którym organizm zmodyfikowany genetycznie, z którego dana odmiana się składa, jest dopuszczony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

*Artykuł 8***Przedłużenie rejestracji odmiany**

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość przedłużenia rejestracji odmiany na kolejne okresy wynoszące maksymalnie 30 lat, pod warunkiem że materiał tej odmiany jest wciąż dostępny.

W przypadku odmiany genetycznie zmodyfikowanej przedłużenie uzależnione jest dodatkowo od spełnienia warunku, aby odpowiedni organizm zmodyfikowany genetycznie był nadal dopuszczony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Okres przedłużenia jest ograniczony do okresu dopuszczenia danego organizmu zmodyfikowanego genetycznie.

2. W celu przedłużenia rejestracji państwa członkowskie wymagają przedłożenia pisemnego wniosku właściwemu organowi danego państwa członkowskiego. Do wniosku dołącza się dowody spełnienia warunków określonych w ust. 1.

Państwo członkowskie może jednak przedłużyć rejestrację odmiany, w odniesieniu do której nie złożono pisemnego wniosku, jeżeli uzna, że przedłużenie służy zachowaniu różnorodności genetycznej i zrównoważonej produkcji lub że służy ono innemu ogólnemu interesowi.

Artykuł 9

Wykreślenie odmiany z rejestru odmian

Państwa członkowskie zapewniają wykreślenie odmiany z rejestru odmian, jeżeli:

- a) warunki rejestracji określone w art. 4 nie są już spełnione;
- b) w chwili składania wniosku o rejestrację lub podczas badania przedstawiono fałszywe lub niezgodne z prawdą dane szczegółowe dotyczące faktów, na podstawie których zarejestrowano odmianę.

Artykuł 10

Powiadomienia

1. Każde państwo członkowskie przekazuje właściwym organom pozostałych państw członkowskich oraz Komisji informacje wymagane do uzyskania dostępu do rejestru odmian danego państwa członkowskiego.

Każde państwo członkowskie powiadamia jak najszybciej Komisję o włączeniu danej odmiany do jego rejestru odmian oraz o wszelkich innych zmianach w jego rejestrze odmian.

2. Każde państwo członkowskie udostępnia na wniosek innemu państwu członkowskiemu lub Komisji:

- a) urzędowe lub urzędowo uznane opisy odmian zarejestrowanych w rejestrze odmian danego państwa członkowskiego;
- b) wyniki rozpatrywania wniosków o rejestrację odmian, przeprowadzanego przez dane państwo członkowskie na podstawie art. 6;
- c) wszelkie inne dostępne informacje odnoszące się do odmian włączonych do rejestru odmian danego państwa członkowskiego lub wykreślonych z tego rejestru;
- d) wykaz odmian, w odniesieniu do których wnioski o rejestrację oczekują na rozpatrzenie w danym państwie członkowskim.

Artykuł 11

Wspólny wykaz

W oparciu o informacje otrzymane na podstawie art. 10 ust. 1 akapit drugi Komisja sporządza, regularnie aktualizuje i publikuje w formie elektronicznej wspólny wykaz odmian włączonych do rejestrów odmian w państwach członkowskich.

Artykuł 12

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2016 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2017 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Uchylenie

Dyrektywa 93/79/EWG traci moc z dniem 1 stycznia 2017 r.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/98/UE**z dnia 15 października 2014 r.****w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4, art. 6 ust. 4, art. 9 ust. 1 i art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy dotyczące kwalifikacji materiału przedelitarnego, elitarnego i kwalifikowanego oraz obrotu takim materiałem powinny uwzględniać różne cykle produkcyjne różnych rodzajów i gatunków objętych niniejszą dyrektywą.
- (2) Konieczne jest zapewnienie zgodności materiału przedelitarnego z bardzo surowymi wymogami dotyczącymi zdrowia i jakości w celu zapewnienia zdrowia i jakości materiału rozmnożeniowego oraz roślin sadowniczych pochodzących z materiału przedelitarnego.
- (3) W celu zapewnienia identyfikacji i jakości materiału przedelitarnego należy określić zasady dotyczące stwierdzania i weryfikacji jego zgodności odmianowej w odniesieniu do odmiany, do której należy dany materiał. Ponadto identyfikację i jakość materiału przedelitarnego należy zapewnić poprzez stosowanie zasad dotyczących jego rozmnażania, które mogą obejmować odnowienie i namnażanie. W celu zapewnienia zdrowia materiału przedelitarnego ważne jest określenie zasad dotyczących braku agrofagów, inspekcji, pobierania próbek i badań odpowiednio dla danych rodzajów i gatunków. Ponadto jakość tego materiału należy zapewnić poprzez przyjęcie zasad dotyczących wad.
- (4) Aby zapewnić identyfikację i jakość podkładek nienależących do danej odmiany, podkładki te powinny być zgodne z opisem gatunków, do których należą.
- (5) Konieczne jest zapewnienie identyfikacji roślin, z których zamierza się pobrać materiał do produkcji materiału elitarnego lub materiału kwalifikowanego, innych niż rośliny sadownicze. Rośliny te określa się jako „rośliny mateczne”. Rośliny mateczne przeznaczone do produkcji materiału przedelitarnego („przedelitarne rośliny mateczne”) powinny spełniać takie same wymogi jak materiał przedelitarny. Przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny powinny podlegać identyfikacji w całym procesie produkcji. Właściwy organ powinien ustalić zgodność przedelitarnej rośliny matecznej z opisem jej odmiany poprzez obserwację ekspresji cech charakterystycznych tej odmiany. Ponadto zgodność z opisem danej odmiany przedelitarnej rośliny matecznej i pozyskanego materiału przedelitarnego należy regularnie weryfikować.
- (6) W przypadku materiału przeznaczonego do kwalifikacji zgodność z opisem odmiany należy ustalić w oparciu o opis urzędowy danej odmiany, który zapewnia odrębność, wyrównanie i trwałość tej odmiany, opis towarzyszący wnioskowi o rejestrację odmiany lub o prawo do ochrony odmian roślin lub opis uznany urzędowo. W przypadku odmiany z opisem uznanym urzędowo należy wymagać włączenia odmiany do rejestru krajowego w celu zapewnienia, by opis ten był odpowiedni dla materiału poddawanego kwalifikacji.
- (7) W przypadku materiału przedelitarnego i materiału elitarnego ustalenie zgodności z opisem odmiany powinno być również możliwe w oparciu o opis towarzyszący wnioskowi o rejestrację odmiany w państwie członkowskim

⁽¹⁾ Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8.

oraz w oparciu o opis towarzyszący wnioskowi o prawo do ochrony odmian roślin, pod warunkiem że sprawozdanie wykazujące odrębność, wyrównanie i trwałość danej odmiany jest już dostępne w Unii lub w państwie trzecim. Zapewnienie takiej możliwości ma na celu przyspieszenie początkowych etapów procesu kwalifikacji w przypadkach, gdy rejestracja odmiany jest bliska zakończenia, ale nadal w toku. W celu zapewnienia użytkownikom tego materiału przejrzystości i możliwości świadomego wyboru obrót tym materiałem należy jednak umożliwić dopiero po zakończeniu rejestracji odmiany.

- (8) Należy stosować surowe przepisy w zakresie ochrony materiału przedelitarnego przed wszelkimi rodzajami zakażeń wywołanych przez agrofagi. W związku z tym dostawcy powinni utrzymywać przedelitarnie rośliny mateczne i materiał przedelitarny w specjalnych obiektach zabezpieczonych przez dostępem owadów i zapewniających warunki zapobiegające zakażeniu przez wektory przenoszące zakażenie drogą powietrzną lub inne możliwe źródła zakażenia. Z tego samego powodu przedelitarnie rośliny mateczne i materiał przedelitarny należy uprawiać lub produkować w odizolowaniu od gleby, w donicach pozbawionych gleby lub na sterylnych podłożach uprawowych. W celu uwzględnienia szczególnych potrzeb dotyczących produkcji należy jednak pozwolić państwom członkowskim na występowanie o zezwolenie na uprawę przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego na polach, pod warunkiem że zapewnione są odpowiednie środki zapobiegające zakażeniom wywołanym przez odpowiednie agrofagi.
- (9) Dyrektywa Rady 2000/29/WE⁽¹⁾ określa zasady zapobiegające wprowadzaniu do Unii niektórych organizmów szkodliwych i ich rozprzestrzenianiu się w Unii. Obejmuje to wymogi dotyczące niektórych rodzajów i gatunków stanowiące uzupełnienie wymogów w zakresie kwalifikacji określonych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do organizmów szkodliwych objętych dyrektywą 2000/29/WE. Należy określić dodatkowe zasady odnoszące się do innych organizmów szkodliwych. W przypadku gdy agrofag może spowodować niedopuszczalną szkodę dla zdrowia lub użyteczności materiału przedelitarnego danego rodzaju lub gatunku, należy wymagać jego nieobecności. Agrofagi te należy wymienić w wykazie. W przypadku gdy dany agrofag może spowodować takie szkody, tylko jeżeli jego występowanie przekracza pewien poziom, należy zakazać jedynie jego występowania w ilościach przekraczających ten poziom. Agrofagi te należy wymienić oddzielnie, w innym wykazie niż te, co do których wymaga się nieobecności.
- (10) Rośliny kandydackie na przedelitarnie rośliny mateczne stanowią początek procesu produkcji i kwalifikacji materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych. Z tego powodu powinny one być przedmiotem najsurowszych wymogów fitosanitarnych mających na celu zapewnienie nieobecności odnośnych agrofagów. W świetle biologii i cech charakterystycznych odnośnych rodzajów i gatunków roślin oraz odnośnych agrofagów należy wymagać przeprowadzania inspekcji wzrokowej roślin kandydackich na przedelitarnie rośliny mateczne pod względem występowania agrofagów wymienionych w załączniku I. W przypadku wątpliwości dotyczących występowania tych agrofagów należy pobrać próbki z każdej rośliny kandydackiej na przedelitarną roślinę mateczną i poddać je badaniu w celu zapewnienia dokładnych ustaleń. Każdą roślinę kandydacką na przedelitarną roślinę mateczną należy zbadać pod względem występowania agrofagów wymienionych w załączniku II w celu zapewnienia nieobecności odnośnych agrofagów. Bardzo podobne wymogi powinny mieć zastosowanie do przedelitarnych roślin matecznych produkowanych poprzez odnowienie ze względu na ich znaczenie dla dalszych etapów procesu produkcji i kwalifikacji.
- (11) W świetle biologii i cech charakterystycznych odnośnych rodzajów i gatunków roślin oraz odnośnych agrofagów należy wymagać przeprowadzania inspekcji wzrokowej przedelitarnych roślin matecznych lub materiału przedelitarnego pod względem występowania agrofagów wymienionych w załącznikach I i II. W przypadku wątpliwości dotyczących występowania tych agrofagów należy pobrać próbki z przedelitarnych roślin matecznych i z materiału przedelitarnego i poddać je badaniu w celu zapewnienia dokładnych ustaleń.
- (12) W świetle biologii i cech charakterystycznych odnośnych rodzajów i gatunków roślin oraz odnośnych agrofagów należy ustanowić odpowiednie zasady dotyczące częstotliwości inspekcji wzrokowych, pobierania próbek i badań elitarnych roślin matecznych i materiału elitarnego, kwalifikowanych roślin matecznych i materiału kwalifikowanego. Zasady te powinny opierać się na doświadczeniu zdobytym przez właściwe organy urzędowe i producentów roślin sadowniczych podczas stosowania krajowych systemów kwalifikacji. Zasady te powinny uwzględniać potrzeby użytkowników poszczególnych kategorii.
- (13) Obecność pewnych agrofagów, w szczególności nicieni, w glebie może powodować niedopuszczalne szkody dla zdrowia i użyteczności danych roślin, w przypadku gdy agrofagi te są żywicielami wirusów atakujących dane rodzaje lub gatunki. W związku z tym agrofagi te należy wymienić i zidentyfikować oddzielnie, a ich obecność w odpowiedniej glebie nie powinna być dozwolona, o ile badania nie wykażą, że są one wolne od odnośnych wirusów. Pobieranie próbek i badania powinny wykazać ewentualną obecność tych agrofagów lub odnośnych wirusów. Przy ustalaniu reguł dotyczących pobierania próbek i badań należy uwzględnić różne kategorie materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych. Dopuszczenie, pod pewnymi warunkami, aby pobierania próbek i badań nie przeprowadzać w miejscach, w których rośliny będące żywicielami nie były uprawiane na polu uprawy przez okres co najmniej pięciu lat stanowi jednak proporcjonalny środek.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

- (14) W przypadku gdy przeprowadza się pobieranie próbek i badanie, czynności te powinny odbywać się zgodnie z protokołami Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub innymi protokołami uznanymi na poziomie międzynarodowym. Jest to niezbędne w celu zapewnienia aktualności praktyki pobierania próbek i badań w Unii w stosunku do rozwoju naukowego i technicznego na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie są dostępne, pobieranie próbek i badania powinny odbywać się zgodnie z odpowiednimi protokołami ustanowionymi na poziomie krajowym.
- (15) Zranienia, zmiany zabarwienia, blizny, wysuszenie i inne wady mogą wpływać na jakość i użyteczność przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego. W związku z tym należy określić, że przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny muszą być praktycznie wolne od wszelkich takich wad.
- (16) Aby zagwarantować odpowiednią jakość materiału rozmnożeniowego, należy określić reguły utrzymywania go we właściwych warunkach. Warunki te powinny zależeć od kategorii materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych poddawanych kwalifikacji. W świetle niedawnych zmian należy zezwolić także na stosowanie metody utrzymania polegającej na chłodzeniu do bardzo niskich temperatur, zwanej krioprezerwacją. Uznaje się ją za przydatne rozwiązanie alternatywne w stosunku do hodowli *in vitro*, ponieważ właściwości materiału rozmnożeniowego pozostaną niezmienione podczas przechowywania w tych temperaturach.
- (17) Materiał elitarny stanowi kolejny etap procesu produkcji po materiale przedelitarnym. W związku z tym rośliny mateczne przeznaczone do produkcji materiału elitarnego („elitarnie rośliny mateczne”) powinny pochodzić z uprawy materiału przedelitarnego lub namnażania z innych elitarnych roślin matecznych.
- (18) Wymogi w zakresie identyfikacji, zdrowia i jakości dotyczące materiału elitarnego powinny być takie same jak wymogi dotyczące materiału przedelitarnego, ponieważ wymogi te są mają równie istotne znaczenie dla zdrowia i użyteczności materiału elitarnego. Należy jednak zezwolić na produkcję materiału elitarnego na otwartych polach w celu ułatwienia jego skutecznego rozmnażania i uzyskania kolejnych pokoleń i kategorii. W związku z tym wymogi dotyczące utrzymywania materiału elitarnego powinny dopuszczać utrzymywanie go w obiektach zabezpieczonych przed dostępem owadów lub na polach odizolowanych od potencjalnych źródeł zakażenia przez wektory przenoszące zakażenie drogą powietrzną, kontakt korzeni, zakażenie krzyżowe przez maszyny, narzędzia do szczepienia i wszelkie inne możliwe źródła zakażenia.
- (19) Należy zezwolić na namnażanie przez kilka pokoleń elitarnych roślin matecznych hodowanych z materiału przedelitarnego, aby osiągnąć liczbę elitarnych roślin matecznych niezbędną do produkcji materiału elitarnego i kwalifikowanego. Różne pokolenia elitarnych roślin matecznych należy utrzymywać oddzielnie i zapewnić możliwość ich identyfikacji w trakcie całego procesu produkcji.
- (20) Materiał kwalifikowany i kwalifikowane rośliny sadownicze mogą stanowić kolejny etap procesu produkcji po materiale przedelitarnym lub materiale elitarnym. W związku z tym rośliny mateczne przeznaczone do produkcji materiału kwalifikowanego („kwalifikowane rośliny mateczne”) powinny pochodzić z uprawy materiału przedelitarnego lub materiału elitarnego.
- (21) Aby zapewnić zharmonizowaną procedurę stwierdzania i weryfikacji zgodności z opisem danej odmiany, należy przyjąć minimalne wymogi odnoszące się do materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych, które mają być zakwalifikowane jako materiał CAC. Wymogi te powinny być mniej rygorystyczne niż wymogi dotyczące materiału przedelitarnego, elitarnego i kwalifikowanego, ponieważ materiał CAC wzbudza w użytkownikach mniejsze oczekiwania w zakresie jego aspektów zdrowotnych i jakościowych, gdyż w jego przypadku stosuje się prostsze procedury i etapy produkcji. Dostawcy powinni jednak zapewnić identyfikację materiału przeznaczonego do rozmnażania. Ponadto należy zapewnić stosowanie norm dotyczących jakości i zdrowia, odpowiednich w odniesieniu do uprawy materiału CAC oraz oczekiwań użytkowników tego materiału rozmnożeniowego. W świetle charakteru agrofagów atakujących niektóre gatunki *Citrus L.*, *Fortunella Swingle* i *Poncirus Raf.* konieczne jest określenie szczegółowych zasad inspekcji wzrokowej, pobierania próbek i badań w celu zapewnienia właściwej jakości i zdrowia odpowiedniego materiału rozmnożeniowego lub odpowiednich roślin sadowniczych.
- (22) Aby umożliwić właściwemu organowi przeprowadzanie inspekcji urzędowych i sprawdzenie, czy materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze spełniają normy jakości i zdrowia roślin do celów urzędowej kwalifikacji określone w niniejszej dyrektywie, dostawca powinien wprowadzić plan identyfikacji i monitorowania punktów krytycznych w procesie produkcji materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych w odniesieniu do odpowiednich rodzajów i gatunków oraz prowadzić rejestry tego monitorowania. Plan i rejestry inspekcji polowych, pobierania próbek i badań należy przechowywać przez czas, w którym odpowiedni materiał rozmnożeniowy lub

rośliny sadownicze pozostają pod kontrolą dostawcy, i przez okres co najmniej trzech lat od momentu usunięcia lub wprowadzenia do obrotu tego materiału rozmnożeniowego lub tych roślin sadowniczych. Okres ten jest niezbędny, aby umożliwić wykrywanie agrofagów na roślinach drzewiastych, w przypadkach gdy objawy mogą stać się widoczne dopiero kilka lat po wystąpieniu zakażenia.

- (23) Państwa członkowskie powinny zapewnić urzędowe inspekcje materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych podczas produkcji i obrotu, aby zweryfikować zgodność z wymogami i warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie. Aby zapewnić zharmonizowaną procedurę przeprowadzania inspekcji urzędowych, należy określić reguły odnoszące się do inspekcji wzrokowej i, w stosownych przypadkach, pobierania próbek i badań.
- (24) Aby uniknąć jakichkolwiek zakłóceń w handlu, należy umożliwić państwom członkowskim zezwalanie, przez okres przejściowy, na obrót na ich własnym terytorium materiałem rozmnożeniowym i roślinami sadowniczymi wyprodukowanymi z przedelitarnych, elitarnych i kwalifikowanych roślin matecznych lub z roślin matecznych CAC, które istniały już w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy, nawet jeśli ten materiał lub te rośliny sadownicze nie spełniają nowych warunków.
- (25) Należy uchylić dyrektywy Komisji 93/48/EWG ⁽¹⁾ i 93/64/EWG ⁽²⁾.
- (26) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Materiału Rozmnożeniowego oraz Roślin Rodzajów i Gatunków Owocowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

DEFINICJE I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „roślina mateczna” oznacza zidentyfikowaną roślinę przeznaczoną do rozmnażania;
- 2) „roślina kandydacka na przedelitarną roślinę mateczną” oznacza roślinę mateczną, w odniesieniu do której dostawca zamierza uzyskać dopuszczenie jako przedelitarnej rośliny matecznej;
- 3) „przedelitarna roślina mateczna” oznacza roślinę mateczną przeznaczoną do produkcji materiału przedelitarnego;
- 4) „elitarna roślina mateczna” oznacza roślinę mateczną przeznaczoną do produkcji materiału elitarnego;
- 5) „kwalifikowana roślina mateczna” oznacza roślinę mateczną przeznaczoną do produkcji materiału kwalifikowanego;
- 6) „agrofag” oznacza jakikolwiek gatunek, szczep lub biotyp rośliny, zwierzęcia lub patogenu wyrządzający szkodę roślinom lub produktom roślinnym i wymieniony w załącznikach I, II i III;
- 7) „inspekcja wzrokowa” oznacza badanie roślin lub części roślin z wykorzystaniem nieuzbrojonego oka, soczewki, stereoskopu lub mikroskopu;
- 8) „badanie” oznacza badanie inne niż inspekcja wzrokowa;
- 9) „roślina owocująca” oznacza roślinę rozmnożoną z rośliny matecznej i uprawianą z przeznaczeniem na produkcję owoców w celu umożliwienia weryfikacji tożsamości odmianowej danej rośliny matecznej;
- 10) „kategoria” oznacza materiał przedelitarny, materiał elitarny, materiał kwalifikowany lub materiał CAC;
- 11) „namnażanie” oznacza wegetatywną produkcję roślin matecznych w celu uzyskania wystarczającej liczby roślin matecznych w tej samej kategorii;

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 93/48/EWG z dnia 23 czerwca 1993 r. określająca wykaz wskazujący warunki, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy roślin owocowych i rośliny owocowe przeznaczone do produkcji owoców, zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG (Dz.U. L 250 z 7.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 93/64/EWG z dnia 5 lipca 1993 r. ustanawiająca środki wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania dostawców i obiektów zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 250 z 7.10.1993, s. 33).

- 12) „odnowienie rośliny matecznej” oznacza zastąpienie rośliny matecznej rośliną wyprodukowaną z niej w sposób wegetatywny;
- 13) „mikrorozmnażanie” oznacza namnażanie materiału roślinnego w celu wytworzenia większej liczby roślin z zastosowaniem hodowli *in vitro* odróżniających się wegetatywnych pąków lub odróżniających się wegetatywnych merystemów pochodzących z danej rośliny;
- 14) „praktycznie wolny od wad” oznacza stan, w którym wady mogące obniżyć jakość i użyteczność materiału rozmnożeniowego lub roślin sadowniczych występują na poziomie równym poziomowi wynikającemu z dobrych praktyk uprawy i postępowania lub niższym, a poziom ten jest zgodny z dobrymi praktykami uprawy i postępowania;
- 15) „praktycznie wolny od agrofagów” oznacza stan, w którym stopień występowania agrofagów w materiale rozmnożeniowym lub roślinach sadowniczych jest wystarczająco niski, aby zapewnić dopuszczalną jakość i użyteczność materiału rozmnożeniowego;
- 16) „laboratorium” oznacza każdy obiekt wykorzystywany w celu badania materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych;
- 17) „krioprezerwacja” oznacza utrzymywanie materiału roślinnego poprzez schłodzenie do bardzo niskiej temperatury w celu zachowania żywotności materiału.

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w czasie produkcji i obrotu materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze należące do rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/90/WE były zgodne odpowiednio z art. 3–27 tej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w czasie produkcji materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych należących do rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/90/WE dostawcy przestrzegali wymogów określonych w art. 28 i 29.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w czasie produkcji i obrotu materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze należące do rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/90/WE były poddawane urzędowej inspekcji zgodnie z art. 30.
4. Materiał rozmnożeniowy spełniający wymogi danej kategorii nie może być mieszany z materiałem z innych kategorii.

ROZDZIAŁ 2

WYMOGI DLA MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO ORAZ, W STOSOWNYCH PRZYPADKACH, DLA ROŚLIN SADOWNICZYCH

SEKCJA 1

Wymogi dotyczące materiału przedelitarnego

Artykuł 3

Wymogi dotyczące kwalifikacji materiału przedelitarnego

1. Materiał rozmnożeniowy inny niż rośliny mateczne i inny niż podkładki nienależące do danej odmiany zostaje, na wniosek, urzędowo zakwalifikowany jako materiał przedelitarny, jeżeli stwierdzono, że spełnia on następujące wymogi:
 - a) został bezpośrednio rozmnożony z rośliny matecznej zgodnie z art. 13 lub art. 14;
 - b) jest zgodny z opisem swojej odmiany i zgodność z opisem tej odmiany została zweryfikowana zgodnie z art. 7;
 - c) jest utrzymywany zgodnie z art. 8;
 - d) jest zgodny z wymogami dotyczącymi zdrowia określonymi w art. 10;

- e) w przypadku gdy Komisja przyznała na podstawie art. 8 ust. 4 odstępstwo dotyczące uprawy przedelitarnych roślin matecznych oraz materiału przedelitarnego na polu w warunkach niezabezpieczających przez dostępem owadów, gleba spełnia wymogi art. 11;
 - f) jest zgodny z art. 12 w odniesieniu do wad.
2. Roślina mateczna, o której mowa w ust. 1 lit. a), została dopuszczona zgodnie z art. 5 albo została uzyskana przez namnażanie zgodnie z art. 13 lub przez mikrorozmnażanie zgodnie z art. 14.
3. W przypadku gdy przedelitarna roślina mateczna lub materiał przedelitarny przestały spełniać wymogi art. 7–12, dostawca usuwa je z sąsiedztwa innych przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego. Usuniętą roślinę mateczną lub usunięty materiał można wykorzystać jako materiał elitarny, materiał kwalifikowany lub materiał CAC, pod warunkiem że spełniają one wymogi określone w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do odpowiednich kategorii.

Zamiast usuwać tę roślinę mateczną lub ten materiał dostawca może zastosować odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić zgodność tej rośliny matecznej lub tego materiału ze wspomnianymi wymogami.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące kwalifikacji podkładek nienależących do danej odmiany jako materiału przedelitarnego

1. Podkładka nienależąca do danej odmiany zostaje, na wniosek, urzędowo zakwalifikowana jako materiał przedelitarny, jeżeli stwierdzono, że spełnia ona następujące wymogi:
- a) została bezpośrednio rozmnożona w drodze rozmnażania wegetatywnego lub płciowego z rośliny matecznej; w przypadku rozmnażania płciowego drzewa zapylające (zapylacze) produkuje się bezpośrednio z rośliny matecznej w drodze rozmnażania wegetatywnego;
 - b) jest zgodna z opisem swojego gatunku;
 - c) jest utrzymywana zgodnie z art. 8;
 - d) jest zgodna z wymogami dotyczącymi zdrowia określonymi w art. 10;
 - e) w przypadku gdy Komisja przyznała na podstawie art. 8 ust. 4 odstępstwo dotyczące uprawy przedelitarnych roślin matecznych oraz materiału przedelitarnego na polu w warunkach niezabezpieczających przez dostępem owadów, gleba spełnia wymogi art. 11;
 - f) jest zgodna z art. 12 w odniesieniu do wad.
2. Roślina mateczna, o której mowa w ust. 1 lit. a), została dopuszczona zgodnie z art. 6 albo została uzyskana przez namnażanie zgodnie z art. 13 lub przez mikrorozmnażanie zgodnie z art. 14.
3. W przypadku gdy podkładka, która jest przedelitarną rośliną mateczną lub materiałem przedelitarnym, przestała spełniać wymogi art. 8–12, dostawca usuwa ją z sąsiedztwa innych przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego. Tę usuniętą podkładkę można wykorzystać jako materiał elitarny, materiał kwalifikowany lub materiał CAC, pod warunkiem że spełnia ona wymogi określone w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do odpowiednich kategorii.

Zamiast usuwać tę podkładkę dostawca może zastosować odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić zgodność tej podkładki ze wspomnianymi wymogami.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące dopuszczenia przedelitarniej rośliny matecznej

1. Właściwy organ dopuszcza roślinę jako przedelitarną roślinę mateczną, jeżeli jest ona zgodna z art. 7–12 i jeżeli jej zgodność z opisem jej odmiany została ustalona zgodnie z ust. 2, 3 i 4.

Dopuszczenie to odbywa się na podstawie wyników urzędowej inspekcji i badań oraz rejestrów i procedur zgodnie z art. 30.

2. Właściwy organ ustala zgodność przedelitarnej rośliny matecznej z opisem jej odmiany poprzez obserwację ekspresji cech charakterystycznych tej odmiany. Obserwacja ta opiera się na następujących elementach:

- a) urzędowym opisie w przypadku odmian zarejestrowanych w którymkolwiek rejestrze krajowym oraz odmian prawnie chronionych prawem do ochrony odmian roślin;
- b) opisie towarzyszącym wnioskowi w przypadku odmian będących przedmiotem wniosku o rejestrację w którymkolwiek państwie członkowskim, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy wykonawczej Komisji 2014/97/UE ⁽¹⁾;
- c) opisie towarzyszącym wnioskowi w przypadku odmian będących przedmiotem wniosku o rejestrację prawa do ochrony odmian roślin;
- d) opisie uznanym urzędowo, jeżeli odmiana będąca przedmiotem tego opisu jest zarejestrowana w rejestrze krajowym.

3. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2 lit. b) lub c), przedelitarna roślina mateczna zostaje dopuszczona, tylko jeżeli dostępne jest sprawozdanie sporządzone przez właściwy organ w Unii lub w państwie trzecim wykazujące odrębność, wyrównanie i trwałość danej odmiany. W trakcie rejestracji odmiany dana roślina mateczna i wyprodukowany z niej materiał mogą jednak zostać wykorzystane wyłącznie do produkcji materiału elitarnego lub materiału kwalifikowanego i nie mogą znajdować się w obrocie jako materiał przedelitarny, elitarny lub kwalifikowany.

4. W przypadku gdy ustalenie zgodności z opisem odmiany jest możliwe jedynie w oparciu o cechy charakterystyczne rośliny owocującej, obserwację ekspresji cech charakterystycznych odmiany przeprowadza się na owocach rośliny owocującej rozmnożonej z przedelitarnej rośliny matecznej. Wspomniane rośliny owocujące należy przechowywać oddzielnie od przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego.

Rośliny owocujące poddaje się inspekcji wzrokowej w najbardziej odpowiednich okresach roku, biorąc pod uwagę warunki klimatyczne i uprawowe dotyczące roślin należących do danych rodzajów i gatunków.

Artykuł 6

Wymogi dotyczące dopuszczania podkładek nienależących do danej odmiany

Właściwy organ dopuszcza podkładkę nienależącą do danej odmiany jako przedelitarną roślinę mateczną, jeżeli jest ona zgodna z opisem swojego gatunku i z przepisami art. 8–12.

Dopuszczenie to odbywa się na podstawie wyników urzędowej inspekcji i badań oraz rejestrów i procedur stosowanych przez dostawcę zgodnie z art. 30.

Artykuł 7

Weryfikacja zgodności z opisem odmiany

Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca regularnie weryfikują zgodność przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego z opisem ich odmiany, zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 odpowiednio do danej odmiany i zastosowanej metody rozmnażania.

Poza regularną weryfikacją przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca po każdym odnowieniu weryfikują przedelitarne rośliny mateczne będące wynikiem tego odnowienia.

Artykuł 8

Wymagania dotyczące utrzymania przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego

1. Dostawcy utrzymują przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny w obiektach, które są wyznaczone dla danych rodzajów lub gatunków oraz są zabezpieczone przed dostępem owadów i zapewniają ochronę przed zakażeniem przez wektory przenoszące zakażenie drogą powietrzną i wszelkie inne możliwe źródła zakażenia w trakcie całego procesu produkcji.

⁽¹⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian (zob. s. 16 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Rośliny kandydackie na przedelitarne rośliny mączne utrzymuje się w warunkach zabezpieczających przed dostępem owadów, fizycznie odizolowane od przedelitarnych roślin mącznych utrzymywanych w obiektach, o których mowa w akapicie pierwszym, do czasu zakończenia wszystkich badań dotyczących zgodności z art. 9 ust. 1 i 2.

2. Przedelitarne rośliny mączne i materiał przedelitarny utrzymuje się w sposób zapewniający ich indywidualną identyfikację w trakcie całego procesu produkcji.

3. Przedelitarne rośliny mączne i materiał przedelitarny uprawia się lub produkuje się w odizolowaniu od gleby, w donicach zawierających pozbawione gleby lub sterylizowane podłoża uprawowe. Identyfikuje się je za pomocą etykiet zapewniających ich identyfikowalność.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 państwo członkowskie w odniesieniu do określonych rodzajów i gatunków może uzyskać zezwolenie na produkcję przedelitarnych roślin mącznych i materiału przedelitarnego na polu, w warunkach niezabezpieczających przed dostępem owadów. Materiał taki identyfikuje się za pomocą etykiet, aby zapewnić jego identyfikowalność. Zezwolenia tego udziela się pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewnia zastosowanie właściwych środków mających na celu zapobieganie zakażeniu roślin przez wektory przenoszące zakażenie drogą powietrzną, kontakt korzeni, zakażenie krzyżowe przez maszyny, narzędzia do szczepienia i wszelkie inne możliwe źródła zakażenia.

5. Przedelitarne rośliny mączne i materiał przedelitarny można utrzymywać przez zastosowanie krioprezerwacji.

6. Przedelitarne rośliny mączne można stosować wyłącznie przez okres obliczony z uwzględnieniem trwałości odmiany lub warunków środowiskowych, w których się je uprawia, i wszelkich innych uwarunkowań mających wpływ na trwałość odmiany.

Artykuł 9

Wymogi dotyczące zdrowia roślin kandydackich na przedelitarne rośliny mączne i przedelitarnych roślin mącznych produkowanych poprzez odnowienie

1. Roślina kandydacka na przedelitarną roślinę mączną musi być wolna od agrofagów wymienionych w załączniku I w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

Daną roślinę kandydacką na przedelitarną roślinę mączną uznaje się za wolną od agrofagów wymienionych w załączniku I w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku na podstawie inspekcji wzrokowej w obiektach i na polach.

Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

W przypadku wątpliwości związanych z obecnością tych agrofagów właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przeprowadzają pobranie próbek i badanie danej rośliny kandydackiej na przedelitarną roślinę mączną.

2. Roślina kandydacka na przedelitarną roślinę mączną musi być wolna od agrofagów wymienionych w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

Daną roślinę kandydacką na przedelitarną roślinę mączną uznaje się za wolną od agrofagów wymienionych w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku na podstawie inspekcji wzrokowej w obiektach i na polach oraz na podstawie pobrania próbek i badania.

Inspekcję wzrokową, pobranie próbek i badanie przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Pobieranie próbek i badanie odbywa się w najbardziej odpowiednim okresie roku, biorąc pod uwagę warunki klimatyczne i uprawowe dotyczące danej rośliny oraz biologię agrofagów właściwych dla tej rośliny. W razie wątpliwości związanych z obecnością tych agrofagów pobieranie próbek i badanie odbywa się również w dowolnym momencie w roku.

3. W odniesieniu do pobierania próbek i badania określonych w ust. 1 i 2 państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, właściwy organ stosuje odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przekazują próbki do laboratoriów urzędowo zatwierdzonych przez właściwy organ.

Metodą badania na obecność wirusów, wiroidów, chorób wirusopodobnych i fitoplazm w odniesieniu do roślin kandydackich na przedelitarne rośliny mateczne są testy biologiczne na roślinach wskaźnikowych. Inne metody badania można zastosować, jeżeli na podstawie poddanych wzajemnej ocenie informacji naukowych państwo członkowskie uznaje, że dają one równie wiarygodne wyniki jak testy biologiczne na roślinach wskaźnikowych.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w przypadku gdy roślina kandydacka na przedelitarne roślinę mateczną jest siewką, inspekcja wzrokowa, pobieranie próbek i badania przeprowadza się tylko w odniesieniu do wirusów, wiroidów i chorób wirusopodobnych przenoszonych przez pyłek i wymienionych w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku, pod warunkiem że urzędowa inspekcja potwierdziła, iż dana siewka została wyhodowana z nasienia wydanego przez roślinę wolną od objawów wywoływanych przez te wirusy, wiroidy i choroby wirusopodobne i że siewkę tę utrzymywano zgodnie z art. 8 ust. 1 i 3.

5. Ust. 1 i 3 stosuje się również do przedelitarnej rośliny matecznej wyprodukowanej przez odnowienie.

Przedelitarne roślina mateczna wyprodukowana przez odnowienie musi być wolna od wirusów i wiroidów wymienionych w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

Taka przedelitarne roślina mateczna zostaje uznana za wolną od tych wirusów i wiroidów na podstawie inspekcji wzrokowej przeprowadzanej w obiektach, na polach i w partiach oraz na podstawie pobrania próbek i badania.

Inspekcję wzrokową, pobranie próbek i badanie przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Artykuł 10

Wymogi dotyczące zdrowia przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego

1. Przedelitarne roślina mateczna lub materiał przedelitarny muszą być wolne od agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

Daną przedelitarne roślinę mateczną lub dany materiał przedelitarny uznaje się za wolne od agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku na podstawie inspekcji wzrokowej przeprowadzanej w obiektach, na polach i w partiach. Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Odsetek przedelitarnych roślin matecznych lub materiału przedelitarnego porażonych przez agrofagi wymienione w załączniku I część B nie może przekraczać określonych tam poziomów. Dane przedelitarne rośliny mateczne lub dany materiał przedelitarny uznaje się za zgodne z tymi poziomami na podstawie inspekcji wzrokowej przeprowadzanej w obiektach, na polach i w partiach. Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

W przypadku wątpliwości związanych z obecnością tych agrofagów właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przeprowadzają pobranie próbek i badanie danych przedelitarnych roślin matecznych i danego materiału przedelitarnego.

2. Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przeprowadzają inspekcję wzrokową, pobranie próbek i badania przedelitarnej rośliny matecznej lub materiału przedelitarnego, jak określono w załączniku IV w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

3. W odniesieniu do pobierania próbek i badania określonych w ust. 1 państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, właściwy organ stosuje odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przekazują próbki do laboratoriów urzędowo zatwierdzonych przez właściwy organ.

4. Ust. 1 nie stosuje się do przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego podczas krioprezerwacji.

*Artykuł 11***Wymogi dotyczące gleby**

1. Przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny można uprawiać wyłącznie w glebie wolnej od wszelkich agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku i będących żywicielami wirusów atakujących dany rodzaj lub gatunek. Brak takich agrofagów stwierdza się na podstawie pobrania próbek i badania.

Pobranie próbek przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się przed zasadzeniem danych przedelitarnych roślin matecznych lub danego materiału przedelitarnego oraz powtarza się je podczas ich wzrastania, w przypadkach gdy istnieje podejrzenie obecności agrofagów, o których mowa w akapicie pierwszym.

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się z uwzględnieniem warunków klimatycznych i biologii agrofagów wymienionych w załączniku III, w przypadkach gdy agrofagi te są właściwe dla danych przedelitarnych roślin matecznych i danego materiału przedelitarnego.

2. Pobierania próbek i badania nie przeprowadza się w przypadku gdy rośliny, które są żywicielami agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku nie były uprawiane w glebie wykorzystywanej do produkcji przez okres co najmniej pięciu lat, i w przypadku gdy nie ma żadnych wątpliwości, że dane agrofagi nie są obecne w tej glebie.

Pobierania próbek i badań nie przeprowadza się, jeżeli właściwy organ uzna na podstawie inspekcji urzędowej, że gleba jest wolna od wszelkich agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku, będących żywicielami wirusów atakujących dany rodzaj lub gatunek.

3. W przypadku pobierania próbek i badania określonych w ust. 1 państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, państwa członkowskie stosują odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

*Artykuł 12***Wymogi dotyczące wad mogących obniżyć jakość**

Przedelitarne rośliny mateczne i materiał przedelitarny uznaje się za praktycznie wolne od wad na podstawie inspekcji wzrokowej. Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca. Zranienia, odbarwienia, blizny lub wysuszenie są uznawane za wady, jeżeli mają wpływ na jakość i użyteczność materiału rozmnożeniowego.

*Artykuł 13***Wymogi dotyczące namnażania, odnowienia i rozmnażania przedelitarnych roślin matecznych**

1. Dostawca może namnażać lub odnawiać przedelitarną roślinę mateczną dopuszczoną zgodnie z art. 5 ust. 1.

2. Dostawca może rozmnażać przedelitarną roślinę mateczną w celu wytworzenia materiału przedelitarnego.

3. Namnażanie, odnowienie i rozmnażanie przedelitarnych roślin matecznych odbywają się zgodnie z protokołami, o których mowa w ust. 4.

4. Państwa członkowskie stosują protokoły dotyczące namnażania, odnowienia i rozmnażania przedelitarnych roślin matecznych. Państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, państwa członkowskie stosują odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

Protokoły, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, muszą zostać przetestowane na danych rodzajach i gatunkach przez okres uznawany za odpowiedni dla tych rodzajów i gatunków. Okres ten uznaje się za odpowiedni, jeżeli umożliwia on fenotypową walidację roślin w odniesieniu do zgodności z opisem odmiany na podstawie obserwacji produkcji owoców lub wegetatywnego rozwoju podkładek.

5. Dostawca może dokonać odnowienia przedelitarnej rośliny matecznej wyłącznie przed końcem okresu, o którym mowa w art. 8 ust. 6.

Artykuł 14

Wymogi dotyczące namnażania, odnowienia i rozmnażania poprzez mikrorozmnażanie przedelitarnych roślin matecznych

1. W przypadku namnażania, odnowienia i rozmnażania poprzez mikrorozmnażanie przedelitarnych roślin matecznych w celu produkcji innych przedelitarnych roślin matecznych lub materiału przedelitarnego odbywa się ono zgodnie z protokołami określonymi w ust. 2.

2. Państwa członkowskie stosują protokoły dotyczące mikrorozmnażania przedelitarnych roślin matecznych i materiału przedelitarnego, które są protokołami Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub innymi protokołami uznanymi na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, państwa członkowskie stosują odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

Państwa członkowskie stosują wyłącznie protokoły przetestowane na danych rodzajach i gatunkach przez okres uznawany za wystarczający, aby umożliwić fenotypową walidację roślin w odniesieniu do zgodności z opisem odmiany na podstawie obserwacji produkcji owoców lub wegetatywnego rozwoju podkładek.

SEKCJA 2

Wymogi dotyczące materiału elitarnego

Artykuł 15

Wymogi dotyczące kwalifikacji materiału elitarnego

1. Materiał rozmnożeniowy inny niż elitarny materiał mateczny i inny niż podkładki nienależące do danej odmiany zostaje, na wniosek, urzędowo zakwalifikowany jako materiał elitarny, jeżeli spełnienia wymogi określone w ust. 2, 3 i 4.

2. Materiał rozmnożeniowy rozmnaża się z elitarnego materiału matecznego.

Elitarna roślina mateczna spełnia jeden z następujących wymogów:

- a) została wyhodowana z materiału przedelitarnego; lub
- b) została wyprodukowana poprzez namnażanie z elitarnego materiału matecznego zgodnie z art. 19.

3. Materiał rozmnożeniowy spełnia wymogi określone w art. 7, art. 8 ust. 6 i art. 12.

4. Materiał rozmnożeniowy spełnia dodatkowe wymogi dotyczące:

- a) zdrowia, określone w art. 16;
- b) gleby, określone w art. 17;
- c) utrzymywania elitarnych roślin matecznych i materiału elitarnego, określone w art. 18; oraz
- d) szczegółowych warunków rozmnażania, określone w art. 19.

5. Podkładka nienależąca do danej odmiany zostaje, na wniosek, urzędowo zakwalifikowana jako materiał elitarny, jeżeli jest zgodna z opisem swojego gatunku i spełnia wymogi określone w art. 8 ust. 2 i 6 oraz dodatkowe wymogi określone w art. 12, 16, 17, 18 i 19.

6. Do celów niniejszej sekcji wszelkie odniesienia do przedelitarnych roślin matecznych zawarte w przepisach, o których mowa w ust. 3 i 5, odczytuje się jako odniesienia do elitarnych roślin matecznych, a wszelkie odniesienia do materiału przedelitarnego odczytuje się jako odniesienia do materiału elitarnego.

7. W przypadku gdy elitarna roślina mateczna lub materiał elitarny przestały spełniać wymogi art. 7, art. 8 ust. 2 i 6 oraz art. 12, 16 i 17, dostawca usuwa je z sąsiedztwa innych elitarnych roślin matecznych i materiału elitarnego. Usuniętą roślinę mateczną lub usunięty materiał można wykorzystać jako materiał kwalifikowany lub materiał CAC, pod warunkiem że spełnia on wymogi określone w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do odpowiednich kategorii.

Zamiast usuwać tę roślinę mateczną lub ten materiał dostawca może zastosować odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić zgodność tej rośliny matecznej lub tego materiału ze wspomnianymi wymogami.

8. W przypadku gdy podkładka nienależąca do danej odmiany jest elitarną rośliną mateczną lub stanowi materiał elitarny, które przestały spełniać wymogi art. 8 ust. 2 i 6 oraz art. 12, 16 i 17, dostawca usuwa ją z sąsiedztwa innych elitarnych roślin matecznych i materiału elitarnego. Usuniętą podkładkę można wykorzystać jako materiał kwalifikowany lub materiał CAC, pod warunkiem że spełnia ona wymogi określone w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do odpowiednich kategorii.

Zamiast usuwać tę podkładkę dostawca może zastosować odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić zgodność tej podkładki ze wspomnianymi wymogami.

Artykuł 16

Wymogi dotyczące zdrowia

1. Elitarna roślina mateczna lub materiał elitarny muszą być wolne od agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

Daną elitarną roślinę mateczną lub dany materiał elitarny uznaje się za wolne od agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku na podstawie inspekcji wzrokowej przeprowadzanej w obiektach, na polach lub w partiach. Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Odsetek elitarnych roślin matecznych lub materiału elitarnego porażonych przez agrofagi wymienione w załączniku I część B nie może przekraczać określonych tam poziomów tolerancji. Dane elitarne rośliny mateczne lub dany materiał elitarny uznaje się za zgodne z tymi poziomami na podstawie inspekcji wzrokowej w obiektach, na polach i w partiach. Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

W przypadku wątpliwości związanych z obecnością tych agrofagów właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przeprowadzają pobranie próbek i badanie danych elitarnych roślin matecznych i danego materiału elitarnego.

2. Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przeprowadzają inspekcję wzrokową, pobranie próbek i badania elitarnych roślin matecznych lub materiału elitarnego, jak określono w załączniku IV w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

3. W odniesieniu do pobierania próbek i badania określonych w ust. 1 państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, właściwy organ stosuje odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przekazują próbki do laboratoriów urzędowo zatwierdzonych przez właściwy organ.

4. Ust. 1 nie stosuje się do elitarnych roślin matecznych i materiału elitarnego podczas krioprezerwacji.

Artykuł 17

Wymogi dotyczące gleby

1. Elitarne rośliny mateczne i materiał elitarny można uprawiać wyłącznie w glebie wolnej od jakichkolwiek agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku i będących żywicielami wirusów atakujących dany rodzaj lub gatunek. Niewystępowanie takich agrofagów będących żywicielami wirusów stwierdza się na podstawie pobrania próbek i badania.

Pobranie próbek przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się przed zasadzeniem danych elitarnych roślin matecznych lub danego materiału elitarnego oraz powtarza się je podczas ich wzrastania, w przypadkach gdy istnieje podejrzenie obecności agrofagów, o których mowa w akapicie pierwszym.

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się z uwzględnieniem warunków klimatycznych i biologii agrofagów wymienionych w załączniku III, w przypadkach gdy agrofagi te są właściwe dla danych elitarnych roślin matecznych i danego materiału elitarnego.

2. Pobierania próbek i badania nie przeprowadza się w przypadku, gdy rośliny, które są żywicielami agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku, nie były uprawiane w glebie wykorzystywanej do produkcji przez okres co najmniej pięciu lat, i w przypadku, gdy nie ma żadnych wątpliwości, że dane agrofagi nie są obecne w tej glebie.

Pobierania próbek i badań nie przeprowadza się, jeżeli właściwy organ uzna na podstawie inspekcji urzędowej, że gleba jest wolna od wszelkich agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku, będących żywicielami wirusów atakujących dany rodzaj lub gatunek.

3. W przypadku pobierania próbek i badania określonych w ust. 1 państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, państwa członkowskie stosują odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

Artykuł 18

Wymagania dotyczące utrzymania elitarnych roślin matecznych i materiału elitarnego

1. Elitarne rośliny mateczne i materiał elitarny utrzymuje się na polach odizolowanych od potencjalnych źródeł zakażenia przez wektory przenoszące zakażenie drogą powietrzną, kontakt korzeni, zakażenie krzyżowe przez maszyny, narzędzia do szczepienia i wszelkie inne możliwe źródła zakażenia.

2. Odległość, na jaką odizolowane są pola, o których mowa w ust. 1, zależy od uwarunkowań regionalnych, rodzaju materiału rozmnożeniowego, obecności agrofagów na danym obszarze i odnośnych rodzajów ryzyka określonych przez właściwy organ na podstawie inspekcji urzędowej.

Artykuł 19

Warunki namnażania

1. Elitarne rośliny mateczne wyhodowane z materiału przedelitarnego w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) można namnażać przez kilka pokoleń, aby uzyskać niezbędną liczbę elitarnych roślin matecznych. Elitarne rośliny mateczne namnaża się zgodnie z art. 13 lub namnaża się przez mikrorozmnażanie zgodnie z art. 14. Maksymalna dozwolona liczba pokoleń i maksymalna dozwolona długość życia elitarnych roślin matecznych w odniesieniu do odpowiednich rodzajów i gatunków są określone w załączniku V.

2. W przypadku gdy dozwolone jest wyhodowanie kilku pokoleń roślin matecznych, każde pokolenie poza pokoleniem pierwszym może pochodzić od któregośkolwiek z poprzednich pokoleń.

3. Materiał rozmnożeniowy różnych pokoleń przechowuje się osobno.

SEKCJA 3

Wymogi dotyczące materiału kwalifikowanego

Artykuł 20

Wymogi dotyczące kwalifikacji materiału kwalifikowanego

1. Materiał rozmnożeniowy, inny niż rośliny mateczne, oraz rośliny sadownicze są, na wniosek, urzędowo kwalifikowane jako materiał kwalifikowany, jeżeli spełniają wymogi określone w ust. 2, 3 i 4.

2. Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze rozmnaża się z kwalifikowanej rośliny matecznej.

Kwalifikowana roślina mateczna spełnia jeden z następujących wymogów:

- a) została wyhodowana z materiału przedelitarnego;
- b) została wyhodowana z materiału elitarnego.

3. Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze spełniają wymogi określone w art. 7, art. 8 ust. 6 oraz art. 12, 21 i 22.

4. Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze spełniają wymogi dotyczące zdrowia określone w art. 21.

Materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze rozmnaża się z kwalifikowanej rośliny matecznej, która spełnia wymogi dotyczące gleby określone w art. 22.

5. Podkładka nienależąca do danej odmiany zostaje, na wniosek, urzędowo zakwalifikowana jako materiał kwalifikowany, jeżeli jest zgodna z opisem swojego gatunku i spełnia wymogi określone w art. 8 ust. 6 oraz dodatkowe wymogi określone w art. 12, 21 i 22.

6. Do celów niniejszej sekcji wszelkie odniesienia do przedelitarnych roślin matecznych zawarte w przepisach, o których mowa w ust. 3 i 5, odczytuje się jako odniesienia do kwalifikowanych roślin matecznych, a wszelkie odniesienia do materiału przedelitarnego odczytuje się jako odniesienia do materiału kwalifikowanego.

7. W przypadku gdy kwalifikowana roślina mateczna lub materiał kwalifikowany przestały spełniać wymogi art. 7, art. 8 ust. 6 oraz art. 12, 21 i 22, dostawca usuwa je z sąsiedztwa innych kwalifikowanych roślin matecznych i materiału kwalifikowanego. Usuniętą roślinę mateczną lub usunięty materiał można wykorzystać jako materiał CAC, pod warunkiem że spełnia wymogi określone w sekcji 4.

Zamiast usuwać tę roślinę mateczną lub ten materiał dostawca może zastosować odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić zgodność tej rośliny matecznej lub tego materiału ze wspomnianymi wymogami.

8. W przypadku gdy podkładka nienależąca do danej odmiany jest kwalifikowaną rośliną mateczną lub stanowi materiał kwalifikowany, które przestały spełniać wymogi art. 8 ust. 6 oraz art. 12, 21 i 22, dostawca usuwa ją z sąsiedztwa innych kwalifikowanych roślin matecznych i materiału kwalifikowanego. Usuniętą roślinę mateczną lub usunięty materiał można wykorzystać jako materiał CAC, pod warunkiem że spełnia wymogi określone w sekcji 4.

Zamiast usuwać tę podkładkę dostawca może zastosować odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić zgodność tej podkładki ze wspomnianymi wymogami.

Artykuł 21

Wymogi dotyczące zdrowia

1. Kwalifikowana roślina mateczna lub materiał kwalifikowany muszą być wolne od agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

Daną kwalifikowaną roślinę mateczną lub dany materiał kwalifikowany uznaje się za wolne od agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku na podstawie inspekcji wzrokowej przeprowadzanej w obiektach, na polach lub w partiach. Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Odsetek kwalifikowanych roślin matecznych lub materiału kwalifikowanego porażonych przez agrofagi wymienione w załączniku I część B nie może przekraczać określonych tam poziomów tolerancji. Dane kwalifikowane rośliny mateczne i dany materiał kwalifikowany uznaje się za zgodne z tymi poziomami na podstawie inspekcji wzrokowej w obiektach, na polach i w partiach. Inspekcję wzrokową przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

W przypadku wątpliwości związanych z obecnością tych agrofagów właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przeprowadzają pobranie próbek i badanie danych kwalifikowanych elitarnych roślin matecznych i danego materiału kwalifikowanego.

2. Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przeprowadzają inspekcję wzrokową, pobranie próbek i badanie kwalifikowanej rośliny matecznej lub materiału kwalifikowanego, jak określono w załączniku IV w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

3. W odniesieniu do pobierania próbek i badania określonych w ust. 1 państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, właściwy organ stosuje odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

Właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca przekazują próbki do laboratoriów urzędowo zatwierdzonych przez właściwy organ.

4. Ust. 1 nie stosuje się do kwalifikowanych roślin matecznych i materiału kwalifikowanego podczas krioprezerwacji.

Artykuł 22

Wymogi dotyczące gleby

1. Kwalifikowane rośliny mateczne można uprawiać wyłącznie w glebie wolnej od wszelkich agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku i będących żywicielami wirusów atakujących dany rodzaj lub gatunek. Niewystępowanie takich agrofagów będących żywicielami wirusów stwierdza się na podstawie pobrania próbek i badania.

Pobranie próbek przeprowadza właściwy organ i w stosownych przypadkach dostawca.

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się przed zasadzeniem danej kwalifikowanej rośliny matecznej i powtarza się je podczas jej wzrastania, w przypadkach gdy istnieje podejrzenie obecności agrofagów, o których mowa w akapicie pierwszym.

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się z uwzględnieniem warunków klimatycznych i biologii agrofagów wymienionych w załączniku III, w przypadkach gdy agrofagi te są właściwe dla danych kwalifikowanych roślin matecznych i danego materiału kwalifikowanego.

2. Pobierania próbek i badania nie przeprowadza się w przypadku, gdy rośliny, które są żywicielami agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku, nie były uprawiane w glebie wykorzystywanej do produkcji przez okres co najmniej pięciu lat, i w przypadku, gdy nie ma żadnych wątpliwości, że dane agrofagi nie są obecne w tej glebie.

Pobierania próbek i badań nie przeprowadza się, jeżeli właściwy organ uznaje na podstawie inspekcji urzędowej, że gleba jest wolna od wszelkich agrofagów wymienionych w załączniku III w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku, będących żywicielami wirusów atakujących dany rodzaj lub gatunek.

Pobierania próbek i badania nie przeprowadza się w przypadku kwalifikowanych roślin sadowniczych.

3. W przypadku pobierania próbek i badania określonych w ust. 1 państwa członkowskie stosują protokoły Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin lub inne protokoły uznane na poziomie międzynarodowym. W przypadku gdy takie protokoły nie istnieją, państwa członkowskie stosują odpowiednie protokoły ustanowione na poziomie krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie udostępniają te protokoły innym państwom członkowskim i Komisji na ich wniosek.

SEKCJA 4

Wymogi dotyczące materiału CAC

Artykuł 23

Warunki dotyczące materiału CAC innego niż podkładki nienależące do danej odmiany

1. Materiał CAC inny niż podkładki nienależące do danej odmiany może znajdować się w obrocie, wyłącznie jeżeli stwierdzono, że spełnia on następujące wymogi:

- a) jest rozmnażany z materiału pochodzącego ze zidentyfikowanego źródła zarejestrowanego przez dostawcę;
- b) jest zgodny z opisem odmiany, zgodnie z art. 25;
- c) jest zgodny z wymogami dotyczącymi zdrowia określonymi w art. 26;
- d) jest zgodny z art. 27 odnośnie do wad.

2. Działania mające na celu zapewnienie zgodności z ust. 1 przeprowadza dostawca.

3. W przypadku gdy materiał CAC przestał być zgodny z wymogami ust. 1, dostawca przeprowadza jedno z następujących działań:

- a) usuwa ten materiał z sąsiedztwa innego materiału CAC; lub
- b) stosuje odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić spełnienie tych wymogów przez ten materiał.

Artykuł 24

Warunki dotyczące materiału CAC w przypadku podkładek nienależących do danej odmiany

1. W przypadku podkładek nienależących do danej odmiany materiał CAC spełnia następujące wymogi:
 - a) jest zgodny z opisem swojego gatunku;
 - b) jest zgodny z wymogami dotyczącymi zdrowia określonymi w art. 26;
 - c) jest zgodny z art. 27 odnośnie do wad.
2. Działania mające na celu zapewnienie zgodności z wymogami ust. 1 przeprowadza dostawca.
3. W przypadku gdy materiał CAC przestał spełniać wymogi ust. 1, dostawca podejmuje jedno z następujących działań:
 - a) usuwa ten materiał z sąsiedztwa innego materiału CAC; lub
 - b) stosuje odpowiednie środki, aby ponownie zapewnić spełnienie tych wymogów przez ten materiał.

Artykuł 25

Zgodność z opisem odmiany

1. Zgodność materiału CAC z opisem jego odmiany ustala się poprzez obserwację ekspresji cech charakterystycznych tej odmiany. Obserwacja ta opiera się na następujących elementach:
 - a) opisie urzędowym w przypadku zarejestrowanych odmian, o których mowa w dyrektywie wykonawczej 2014/97/UE, i odmian prawnie chronionych prawem do ochrony odmian roślin; lub
 - b) opisie towarzyszącym wnioskowi w przypadku odmian, które są przedmiotem wniosku o rejestrację w którymkolwiek państwie członkowskim, o których mowa w dyrektywie wykonawczej 2014/97/UE;
 - c) opisie towarzyszącym wnioskowi o przyznanie prawa do ochrony odmian roślin;
 - d) uznanym urzędowo opisie odmiany, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. c) ppkt (iii) dyrektywy 2008/90/WE.
2. Zgodność materiału CAC z opisem jego odmiany weryfikuje się regularnie poprzez obserwację ekspresji cech charakterystycznych tej odmiany w danym materiale CAC.

Artykuł 26

Wymogi dotyczące zdrowia

1. Materiał CAC musi być praktycznie wolny od agrofagów wymienionych w załączniku I i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.

Dany materiał CAC uznaje się za praktycznie wolny od agrofagów wymienionych w załączniku I i w załączniku II w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku na podstawie inspekcji wzrokowej przeprowadzanej przez dostawcę w obiektach, na polach i w partiach.

W przypadku wątpliwości związanych z obecnością tych agrofagów dostawca przeprowadza pobranie próbek i badanie danego materiału CAC.

2. Dostawca przeprowadza inspekcję wzrokową, pobranie próbek i badanie materiału CAC, jak określono w załączniku IV w odniesieniu do danego rodzaju lub gatunku.
3. Ust. 1 nie stosuje się do materiału CAC podczas krioprezerwacji.
4. Oprócz wymogów określonych w ust. 1 i 2 materiał CAC należący do gatunków *Citrus* L., *Fortunella* Swingle i *Poncirus* Raf. spełnia wszystkie następujące wymogi:
 - a) jest wyprodukowany z materiału pochodzącego ze zidentyfikowanego źródła, które na podstawie pobierania próbek i badań uznano za wolne od agrofagów wymienionych w załączniku II w odniesieniu do tych gatunków;
 - b) od rozpoczęcia ostatniego cyklu wegetacji jest uznany, na podstawie inspekcji wzrokowej, pobierania próbek i badań, za praktycznie wolny od agrofagów wymienionych w załączniku II w odniesieniu do danego gatunku.

Artykuł 27

Wymogi dotyczące wad

Materiał CAC uznaje się za praktycznie wolny od wad na podstawie inspekcji wzrokowej. Zranienia, odbarwienia, blizny lub wysuszenie są uznawane za wady, jeżeli mają wpływ na jakość i użyteczność materiału rozmnożeniowego.

ROZDZIAŁ 3

SZCZEGÓŁOWE WYMOGI DOTYCZĄCE DOSTAWCÓW ZAJMUJĄCYCH SIĘ PRODUKCJĄ LUB REPRODUKCJĄ MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO I ROŚLIN SADOWNICZYCH

Artykuł 28

Plan identyfikacji i monitorowania punktów krytycznych procesu produkcji

Podczas produkcji materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy wprowadzili plan identyfikacji i monitorowania punktów krytycznych procesu produkcji odpowiednio do odnośnych rodzajów i gatunków. Plan ten dotyczy co najmniej następujących elementów:

- a) lokalizacji i liczby roślin;
- b) ram czasowych ich uprawy;
- c) działań związanych z rozmnażaniem;
- d) działań związanych z pakowaniem, przechowywaniem i transportem.

Artykuł 29

Przechowywanie informacji dotyczących monitorowania i udostępnianie ich do zbadania

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy prowadzili dokumentację zawierającą informacje na temat monitorowania punktów krytycznych zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/90/WE i udostępniali ją do zbadania na żądanie.
2. Dokumentacja jest dostępna przez okres co najmniej trzech lat od produkcji danego materiału.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy przechowywali rejestry inspekcji polowych, pobierania próbek i badań przez czas, w którym odpowiedni materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze pozostają pod ich kontrolą, i przez okres co najmniej trzech lat od momentu usunięcia lub wprowadzenia do obrotu tego materiału rozmnożeniowego lub tych roślin sadowniczych.

ROZDZIAŁ 4

INSPEKCJE URZĘDOWE*Artykuł 30***Ogólne wymogi dotyczące inspekcji urzędowych**

1. Inspekcje urzędowe obejmują inspekcje wzrokowe oraz w stosownych przypadkach pobieranie próbek i badanie.
2. Podczas inspekcji urzędowej właściwy organ zwraca szczególną uwagę na:
 - a) przydatność metod i ich faktyczne stosowanie przez dostawcę do celów kontroli punktów krytycznych procesu produkcji;
 - b) ogólne kompetencje personelu dostawcy w zakresie wykonywania działań określonych w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/90/WE.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy sporządzały i przechowywały rejestry wyników i dat wszystkich inspekcji polowych, pobrań próbek i badań, które organy te przeprowadziły.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 31***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2016 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2017 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 32***Środki przejściowe**

Państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2022 r. zezwalać na obrót na ich terytorium materiałem rozmnożeniowym i roślinami sadowniczymi wyprodukowanymi z przedelitarnych, elitarnych i kwalifikowanych roślin matecznych lub materiału CAC, które istniały przed dniem 1 stycznia 2017 r. i zostały urzędowo zakwalifikowane jako materiał CAC lub spełniały warunki tej kwalifikacji przed dniem 31 grudnia 2022 r. Przy wprowadzaniu do obrotu taki materiał rozmnożeniowy i takie rośliny sadownicze identyfikuje się poprzez odniesienie do niniejszego artykułu na etykiecie i w dokumencie.

*Artykuł 33***Uchylenie**

Dyrektywa 93/48/EWG i dyrektywa 93/64/EWG tracą moc.

*Artykuł 34***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 35***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ AGROFAGÓW, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH WYMAGA SIĘ PRZEPROWADZENIA INSPEKCJI
WZROKOWEJ ORAZ, POD PEWNYMI WARUNKAMI, POBRANIA PRÓBEK I BADANIA

CZĘŚĆ A

Wykaz agrofagów, w odniesieniu do których wymaga się zgodnie z art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 26 ust. 1, aby rośliny i materiał rozmnożeniowy były od nich wolne lub praktycznie wolne

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
<i>Castanea sativa</i> Mill.	Grzyby <i>Mycosphaerella maculiformis</i> <i>Phytophthora cambivora</i> <i>Phytophthora cinnamomi</i> Choroby wirusopodobne Wirus mozaiki kasztana (ChMV)
<i>Citrus</i> L., <i>Fortunella</i> Swingle, <i>Poncirus</i> Raf.	Owady <i>Aleurotrixus floccosus</i> <i>Parabemisia myricae</i> Nicienie <i>Pratylenchus vulnus</i> <i>Tylenchus semi-penetrans</i> Grzyby <i>Phytophthora citrophthora</i> <i>Phytophthora parasitica</i>
<i>Corylus avellana</i> L.	Roztocza <i>Phytoptus avellanae</i> Grzyby <i>Armillariella mellea</i> <i>Verticillium dahliae</i> <i>Verticillium albo-atrum</i> Bakterie <i>Xanthomonas arboricola</i> pv. <i>corylina</i> <i>Pseudomonas avellanae</i>
<i>Cydonia oblonga</i> Mill., <i>Malus</i> Mill. i <i>Pyrus</i> L.	Owady <i>Eriosoma lanigerum</i> <i>Psylla</i> spp. Nicienie <i>Meloidogyne hapla</i> <i>Meloidogyne javanica</i>

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
	<i>Pratylenchus penetrans</i> <i>Pratylenchus vulnus</i> Grzyby <i>Armillariella mellea</i> <i>Chondrostereum purpureum</i> <i>Glomerella cingulata</i> <i>Pezicula alba</i> <i>Pezicula malicorticis</i> <i>Nectria galligena</i> <i>Phytophthora cactorum</i> <i>Roessleria pallida</i> <i>Verticillium dahliae</i> <i>Verticillium albo-atrum</i> Bakterie <i>Agrobacterium tumefaciens</i> <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>syringae</i> Wirusy Inne niż wymienione w załączniku II
<i>Ficus carica</i> L.	Owady <i>Ceroplastes rusci</i> Nicienie <i>Heterodera fici</i> <i>Meloidogyne arenaria</i> <i>Meloidogyne incognita</i> <i>Meloidogyne javanica</i> <i>Pratylenchus penetrans</i> <i>Pratylenchus vulnus</i> Grzyby <i>Armillaria mellea</i> Bakterie <i>Phytomonas fici</i> Choroby wirusopodobne Choroba mozaikowa figi
<i>Juglans regia</i> L.	Owady <i>Epidiaspis leperii</i> <i>Pseudaulacaspis pentagona</i> <i>Quadraspidiotus perniciosus</i> Grzyby <i>Armillariella mellea</i> <i>Nectria galligena</i>

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
	<i>Chondrostereum purpureum</i> <i>Phytophthora cactorum</i> Bakterie <i>Agrobacterium tumefaciens</i> <i>Xanthomonas arboricola</i> pv. <i>juglandis</i>
<i>Olea europaea</i> L.	Nicienie <i>Meloidogyne arenaria</i> <i>Meloidogyne incognita</i> <i>Meloidogyne javanica</i> <i>Pratylenchus vulnus</i> Bakterie <i>Pseudomonas savastanoi</i> pv. <i>savastanoi</i> Choroby wirusopodobne Złożona żółtaczka liści typu 3
<i>Pistacia vera</i> L.	Nicienie <i>Pratylenchus penetrans</i> <i>Pratylenchus vulnus</i> Grzyby <i>Phytophthora cryptogea</i> <i>Phytophthora cambivora</i> <i>Rosellinia necatrix</i> <i>Verticillium dahliae</i>
<i>Prunus amygdalus</i>, <i>P. armeniaca</i>, <i>P. domestica</i>, <i>P. persica</i> i <i>P. salicina</i>	Owady <i>Pseudaulacaspis pentagona</i> <i>Quadraspidiotus perniciosus</i> Nicienie <i>Meloidogyne arenaria</i> <i>Meloidogyne javanica</i> <i>Meloidogyne incognita</i> <i>Pratylenchus penetrans</i> <i>Pratylenchus vulnus</i> Grzyby <i>Phytophthora cactorum</i> <i>Verticillium dahliae</i> Bakterie <i>Agrobacterium tumefaciens</i> <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>morsprunorum</i> <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>Syringae</i> (na <i>P. armeniaca</i>) <i>Pseudomonas viridiflava</i> (na <i>P. armeniaca</i>)

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
<i>Prunus avium</i>, <i>P. cerasus</i>	Owady <i>Quadraspidiotus perniciosus</i> Nicienie <i>Meloidogyne arenaria</i> <i>Meloidogyne javanica</i> <i>Meloidogyne incognita</i> <i>Pratylenchus penetrans</i> <i>Pratylenchus vulnus</i> Grzyby <i>Phytophthora cactorum</i> Bakterie <i>Agrobacterium tumefaciens</i> <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>morsprunorum</i>
<i>Ribes</i> L.	Owady i roztocza <i>Dasyneura tetensi</i> <i>Ditylenchus dipsaci</i> <i>Pseudaulacaspis pentagona</i> <i>Quadraspidiotus perniciosus</i> <i>Tetranychus urticae</i> <i>Cecidophyopsis ribis</i> Grzyby <i>Sphaerotheca mors-uvae</i> <i>Microsphaera grossulariae</i> <i>Diaporthe strumella</i> (<i>Phomopsis ribicola</i>)
<i>Rubus</i> L.	Grzyby <i>Peronospora rubi</i>

CZĘŚĆ B

Wykaz agrofagów, w odniesieniu do których wymaga się zgodnie z art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 26 ust. 1, aby rośliny i materiał rozmnożeniowy były od nich wolne lub praktycznie wolne, lub których obecność jest ograniczona poziomami tolerancji

Agrofagi w podziale na rodzaje i gatunki	Poziomy tolerancji (%)		
	Przedelitarne	Elitarne	Kwalifikowane
<i>Fragaria</i> L.			
Owady i roztocza			
<i>Chaetosiphon fragaefoliae</i>	0	0,5	1
<i>Phytonemus pallidus</i>	0	0	0,1

Agrofagi w podziale na rodzaje i gatunki	Poziomy tolerancji (%)		
	Przedelitarne	Elitarne	Kwalifikowane
Nicienie			
<i>Aphelenchoides fragariae</i>	0	0	1
<i>Ditylenchus dipsaci</i>	0	0,5	1
<i>Meloidogyne hapla</i>	0	0,5	1
<i>Pratylenchus vulnus</i>	0	1	1
Grzyby			
<i>Rhizoctonia fragariae</i>	0	0	1
<i>Podosphaera aphanis</i> (Wallroth) Braun & Takamatsu	0	0,5	1
<i>Verticillium albo-atrum</i>	0	0,2	2
<i>Verticillium dahliae</i>	0	0,2	2
Bakterie			
<i>Candidatus Phlomobacter fragariae</i>	0	0	1
Wirusy			
Wirus pstrzości truskawki (SMoV)	0	0,1	2
Choroby powodowane przez fitoplazmy	0	0	1
Fitoplazma żółtaczki astra	0	0,2	1
Wybujalność liści truskawki	0	0,1	0,5
Stolbur jako śmiertelne zamieranie truskawki	0	0,2	1
Fitoplazma zielenienia płatków truskawki	0	0	1
<i>Phytoplasma fragariae</i>	0	0	1
Ribes L.			
Nicienie			
<i>Aphelenchoides ritzemabosi</i>	0	0,05	0,5
Wirusy			
Mozaika aukuby i żółtaczka porzeczki czarnej łącznie	0	0,05	0,5
Przejaśnienie nerwów i żółtaczka nerwów czarnej porzeczki, otaśmienie nerwów agrestu	0	0,05	0,5

Agrofagi w podziale na rodzaje i gatunki	Poziomy tolerancji (%)		
	Przedelitarne	Elitarne	Kwalifikowane
Rubus L.			
Owady			
<i>Resseliella theobaldi</i>	0	0	0,5
Bakterie			
<i>Agrobacterium</i> spp.	0	0,1	1
<i>Rhodococcus fascians</i>	0	0,1	1
Wirusy			
Wirus mozaiki jabłoni (ApMV), wirus nekrozy jeżyny (BRNV), wirus mozaiki ogórka (CMV), pstrość liści maliny (RLMV), plamistość liści maliny (RLSV), wirus chlorozy nerwów liści maliny (RVCV), wirus żółtaczki nerwów liści maliny (RYNV)	0	0	0,5
Vaccinium L.			
Grzyby			
<i>Exobasidium vaccinii</i> var. <i>vaccinii</i>	0	0,5	1
<i>Godronia cassandrae</i> (anamorf <i>Topospora myrtilli</i>)	0	0,1	0,5
Bakterie			
<i>Agrobacterium tumefaciens</i>	0	0	0,5
Wirusy	0	0	0,5

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz agrofagów, w odniesieniu do obecności których zgodnie z art. 9 ust. 2 i 4, art. 10 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 26 ust. 1 i 4 wymaga się przeprowadzenia inspekcji wzrokowej oraz, pod pewnymi warunkami, pobrania próbek i badania

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
Citrus L., Fortunella Swingle i Poncirus Raf.	Wirusy <i>Wirus różnobarwności cytrusowych (CVV)</i> <i>Wirus psorozy cytrusowych (CPsV)</i> <i>Wirus plamistości liści cytrusowych (CLBV)</i> Choroby wirusopodobne <i>Impietratura</i> <i>Cristacortis</i> Wiroidy <i>Wiroid łuszczycy kory cytrusowych (CEVd)</i> <i>Wiroid karłowatości chmielu (HSVd) wariant Cachexia</i>
Corylus avellana L.	Wirusy <i>Wirus mozaiki jabłoni (ApMV)</i> Fitoplazmy <i>Fitoplazma maculatura lineare orzecha laskowego</i>
Cydonia oblonga Mill., Malus Mill. i Pyrus L.	Wirusy <i>Wirus chlorotycznej plamistości liści jabłoni (ACLSV)</i> <i>Wirus żłobkowatości pnia jabłoni (ASGV)</i> <i>Wirus jamkowatości pnia jabłoni (ASPV)</i> Choroby wirusopodobne <i>Spękania kory, nekrozy kory</i> <i>Szorstkowość kory</i> <i>Gumowatość drewna, żółta plamistość pigwy</i> Wiroidy <i>Wiroid pęcherzykowatych zrakowaceń gruszy (PBCVd)</i>
Fragaria L.	Nicienie <i>Aphelenchoides blastoforus</i> <i>Aphelenchoides fragariae</i> <i>Aphelenchoides ritzemabosi</i> <i>Ditylenchus dipsaci</i> Grzyby <i>Phytophthora cactorum</i> <i>Colletotrichum acutatum</i> Wirusy <i>Wirus pstrości truskawki (SMoV)</i>
Juglans regia L.	Wirusy <i>Wirus liściozwoju czereśni (CLRV)</i>

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
Malus Mill.	Wirusy <i>Wirus chlorotycznej plamistości liści jabłoni (ACLSV)</i> <i>Wirus mozaiki jabłoni (ApMV)</i> <i>Wirus żłobkowatości pnia jabłoni (ASGV)</i> <i>Wirus jamkowatości pnia jabłoni (ASPV)</i> Choroby wirusopodobne Gumowatość drewna, spłaszczenie konarów Podkówkowate spękanie jabłoni Zaburzenia owoców: zdrobnienie owoców, zielone marszczenie, nierówność owoców Ben Davis, szorstkość skórki, gwiaździste spękania, rdzawe pierścienie, rdzawe brodawki Wiroidy <i>Wiroid bliznowatości skórki jabłek (ASSVd)</i> <i>Wiroid marszczenia owoców jabłek (ADFVd)</i>
Olea europaea L.	Grzyby <i>Verticillium dahliae</i> Wirusy <i>Wirus mozaiki gęsiówki (ArMV)</i> <i>Wirus liściozwoju czereśni (CLRV)</i> <i>Utajony wirus pierścieniowej plamistości truskawki (SLRV)</i>
Prunus amygdalus Batsch	Wirusy <i>Wirus chlorotycznej plamistości liści jabłoni (ACLSV)</i> <i>Wirus mozaiki jabłoni (ApMV)</i> <i>Wirus karłowatości śliwy (PDV)</i> <i>Wirus nekrotycznej pierścieniowej plamistości wiśni (PNRSV)</i>
Prunus armeniaca L.	Wirusy <i>Wirus chlorotycznej plamistości liści jabłoni (ACLSV)</i> <i>Wirus mozaiki jabłoni (ApMV)</i> <i>Utajony wirus moreli (ApLV)</i> <i>Wirus karłowatości śliwy (PDV)</i> <i>Wirus nekrotycznej pierścieniowej plamistości wiśni (PNRSV)</i>
Prunus avium i P. cerasus	Wirusy <i>Wirus chlorotycznej plamistości liści jabłoni (ACLSV)</i> <i>Wirus mozaiki jabłoni (ApMV)</i> <i>Wirus mozaiki gęsiówki (ArMV)</i> <i>Wirus zielonej pierścieniowej pstrości czereśni (CGRMV)</i> <i>Wirus liściozwoju czereśni (CLRV)</i> <i>Wirus nekrotycznej rdzawej plamistości czereśni (CNRMV)</i> <i>Wirus 1 i 2 drobnienia czereśni (LChV1, LChV2)</i> <i>Wirus plamistości liści czereśni (ChMLV)</i> <i>Wirus karłowatości śliwy (PDV)</i> <i>Wirus nekrotycznej pierścieniowej plamistości wiśni (PNRSV)</i> <i>Wirus pierścieniowej plamistości maliny (RpRSV)</i> <i>Utajony wirus pierścieniowej plamistości truskawki (SLRSV)</i> <i>Wirus czarnej pierścieniowej plamistości pomidora (TBRV)</i>

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
<i>Prunus domestica</i> i <i>P. salicina</i>	Wirusy <i>Wirus chlorotycznej plamistości liści jabłoni</i> (ACLSV) <i>Wirus mozaiki jabłoni</i> (ApMV) <i>Utajony wirus pierścieniowej plamistości mirabelki</i> (MLRSV) <i>Wirus karłowatości śliwy</i> (PDV) <i>Wirus nekrotycznej pierścieniowej plamistości wiśni</i> (PNRSV)
<i>Prunus persica</i>	Wirusy <i>Wirus chlorotycznej plamistości liści jabłoni</i> (ACLSV) <i>Wirus mozaiki jabłoni</i> (ApMV) <i>Utajony wirus moreli</i> (ApLV) <i>Wirus karłowatości śliwy</i> (PDV) <i>Wirus nekrotycznej pierścieniowej plamistości wiśni</i> (PNRSV) <i>Utajony wirus pierścieniowej plamistości truskawki</i> (SLRSV) Wiroidy <i>Utajony wiroid mozaiki brzoskwini</i> (PLMVd)
<i>Ribes</i> L.	Wirusy odpowiednio dla danego gatunku <i>Wirus mozaiki gęsiówki</i> (ArMV) <i>Wirus rewersji porzeczki czarnej</i> (BRV) <i>Wirus mozaiki ogórka</i> (CMV) <i>Wirusy otaśmienia nerwów agrestu</i> (GVBaV) <i>Utajony wirus pierścieniowej plamistości truskawki</i> (SLRSV) <i>Wirus pierścieniowej plamistości maliny</i> (RpRSV)
<i>Rubus</i> L.	Grzyby <i>Phytophthora</i> spp. wywołujący zakażenie <i>Rubus</i> Wirusy odpowiednio dla danego gatunku <i>Wirus mozaiki jabłoni</i> (ApMV) <i>Wirus nekrozy jeżyny</i> (BRNV) <i>Wirus mozaiki ogórka</i> (CMV) <i>Pstrość liści maliny</i> (RLMV) <i>Plamistość liści maliny</i> (RLSV) <i>Chloroza nerwów liści maliny</i> (RVCV) <i>Wirus żółtaczkliwych nerwów liści maliny</i> (RYNV) <i>Wirus krzaczastej karłowatości maliny</i> (RBDV) Fitoplazmy <i>Fitoplazma karłowatości maliny</i> Choroby wirusopodobne <i>Żółta plamistość liści maliny</i>

Rodzaj lub gatunek	Agrofagi
Vaccinium L.	Wirusy <i>Wirus nitkowatości borówki wysokiej (BSSV)</i> <i>Wirus czerwonej pierścieniowej plamistości borówki wysokiej (BRRV)</i> <i>Wirus oparzeliny borówki wysokiej (BlScV)</i> <i>Wirus szoku borówki wysokiej (BlShV)</i> Fitoplazmy <i>Fitoplazma karłowatości borówki wysokiej</i> <i>Fitoplazma miotlastości borówki wysokiej</i> <i>Fitoplazma pozornego kwitnienia żurawiny</i> Choroby wirusopodobne <i>Mozaika borówki wysokiej</i> <i>Pierścieniowa plamistość żurawiny</i>

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz agrofagów, których występowanie w glebie jest regulowane przepisami art. 11 ust. 1 i 2, art. 17 ust. 1 i 2 i art. 22 ust. 1 i 2

Rodzaj lub gatunek	Określone agrofagi
Fragaria L.	Nicienie <i>Longidorus attenuatus</i> <i>Longidorus elongatus</i> <i>Longidorus macrosoma</i> <i>Xiphinema diversicaudatum</i>
Juglans regia L.	Nicienie <i>Xiphinema diversicaudatum</i>
Olea europaea L.	Nicienie <i>Xiphinema diversicaudatum</i>
Pistacia vera L.	Nicienie <i>Xiphinema index</i>
Prunus avium i P. cerasus	Nicienie <i>Longidorus attenuatus</i> <i>Longidorus elongatus</i> <i>Longidorus macrosoma</i> <i>Xiphinema diversicaudatum</i>
P. domestica, P. persica i P. salicina	Nicienie <i>Longidorus attenuatus</i> <i>Longidorus elongatus</i> <i>Xiphinema diversicaudatum</i>
Ribes L.	Nicienie <i>Longidorus elongatus</i> <i>Longidorus macrosoma</i> <i>Xiphinema diversicaudatum</i>
Rubus L.	Nicienie <i>Longidorus attenuatus</i> <i>Longidorus elongatus</i> <i>Longidorus macrosoma</i> <i>Xiphinema diversicaudatum</i>

ZAŁĄCZNIK IV

Wymogi dotyczące inspekcji wzrokowej, pobierania próbek i badania z podziałem na rodzaje i gatunki, zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 16 ust. 2, art. 21 ust. 2 i art. 26 ust. 2***Castanea sativa* Mill.****Wszystkie kategorie****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących występowania agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Citrus* L., *Fortunella* Swingle i *Poncirus* Raf.*Kategoria przedelitarna****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się dwa razy w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Każdą przedelitarną roślinę mateczną sześć lat po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co sześć lat, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kategoria elitarna**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Reprezentatywną część elitarnych roślin matecznych co sześć lat poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategorie kwalifikowana i CAC**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Corylus avellana* L.*Wszystkie kategorie****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Cydonia oblonga Mill., *Malus* Mill., *Pyrus* L.

Wszystkie kategorie**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Kategoria przedelitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Każdą przedelitarną roślinę mateczną piętnaście lat po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co piętnaście lat, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów innych niż choroby wirusopodobne i wiroidy wymienione w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kategoria elitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Reprezentatywną część elitarnych roślin matecznych co piętnaście lat poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów innych niż choroby wirusopodobne i wiroidy wymienione w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kategoria kwalifikowana**Pobieranie próbek i badanie**

Reprezentatywną część kwalifikowanych roślin matecznych co piętnaście lat poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów innych niż choroby wirusopodobne i wiroidy wymienione w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kwalifikowane rośliny sadownicze poddaje się pobraniu próbek i badaniu w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria CAC**Pobieranie próbek i badanie**

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Ficus carica L.

Wszystkie kategorie**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących występowania agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Fragaria L.**Wszystkie kategorie****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się dwa razy w roku w trakcie sezonu wegetacyjnego.

W przypadku roślin i materiału wyprodukowanych w wyniku mikrorozmnażania, które są utrzymywane przez okres krótszy niż trzy miesiące, konieczna jest w tym okresie tylko jedna inspekcja.

Kategoria przedelitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Każdą przedelitarną roślinę mateczną rok po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie corocznie, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część B.

Kategorie elitarna, kwalifikowana i CAC**Pobieranie próbek i badanie**

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część B i w załączniku II.

Juglans regia L.**Wszystkie kategorie****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Kategoria przedelitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Każdą kwitnącą przedelitarną roślinę mateczną rok po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie corocznie, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kategoria elitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Reprezentatywną część elitarnych roślin matecznych co roku poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria kwalifikowana**Pobieranie próbek i badanie**

Reprezentatywną część kwalifikowanych roślin matecznych co trzy lata poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kwalifikowane rośliny sadownicze poddaje się pobraniu próbek i badaniu w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria CAC**Pobieranie próbek i badanie**

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Olea europaea* L.*Wszystkie kategorie****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Kategoria przedelitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Każdą przedelitarną roślinę mateczną dziesięć lat po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co dziesięć lat, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kategoria elitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Reprezentatywną część elitarnych roślin matecznych co trzydzieści lat poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek w celu zbadania wszystkich roślin na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria kwalifikowana**Pobieranie próbek i badanie**

W przypadku roślin matecznych wykorzystywanych do produkcji nasion (dalej zwanych „nasiennymi roślinami matecznymi”) reprezentatywną część tych nasiennych roślin matecznych co czterdzieści lat poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek w celu zbadania wszystkich roślin na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II. W przypadku roślin matecznych innych niż nasienne rośliny mateczne reprezentatywną część tych roślin co trzydzieści lat poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek w celu zbadania wszystkich roślin na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria CAC**Pobieranie próbek i badanie**

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Pistacia vera* L.*Wszystkie kategorie****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących występowania agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Prunus amygdalus, *P. armeniaca*, *P. domestica*, *P. persica* i *P. salicina*

Wszystkie kategorie**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Kategoria przedelitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Każdą kwitnącą przedelitarną roślinę mateczną rok po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie corocznie, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność wirusa karłowatości śliwy (PDV) i wirusa nekrotycznej pierścieniowej plamistości wiśni (PNRSV). Każde drzewo sadzone z przeznaczeniem na zapylanie, a w stosownych przypadkach główne drzewa zapylające w środowisku poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

W przypadku *P. persica* każdą kwitnącą przedelitarną roślinę mateczną poddaje się pobraniu próbek rok po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej i badaniu na obecność utajonego wiroida mozaiki brzoskwini (PLMVd).

Każdą przedelitarną roślinę mateczną poddaje się pobraniu próbek dziesięć lat po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co dziesięć lat, i bada się ją na obecność wirusów innych niż PDV i PNRSV, właściwych dla gatunków wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kategoria elitarna**Pobieranie próbek i badanie**

Reprezentatywną część kwitnących elitarnych roślin matecznych każdego roku poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV. Reprezentatywną część drzew sadzonych z przeznaczeniem na zapylanie, a w stosownych przypadkach główne drzewa zapylające w środowisku, poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

W przypadku *P. persica* reprezentatywną część kwitnących elitarnych roślin matecznych raz w roku poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PLMVd.

Reprezentatywną część niekwitnących elitarnych roślin matecznych raz na trzy lata poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

Reprezentatywną część elitarnych roślin matecznych raz na dziesięć lat podaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów innych niż PDV i PNRSV, właściwych dla gatunków wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria kwalifikowana**Pobieranie próbek i badanie**

Reprezentatywną część kwitnących kwalifikowanych roślin matecznych każdego roku poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV. Reprezentatywną część drzew sadzonych z przeznaczeniem na zapylanie, a w stosownych przypadkach główne drzewa zapylające w środowisku, poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

W przypadku *P. persica* reprezentatywną część kwitnących kwalifikowanych roślin matecznych raz w roku poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PLMVd.

Reprezentatywną część niekwitających kwalifikowanych roślin matecznych raz na trzy lata poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

Reprezentatywną część kwalifikowanych roślin matecznych raz na piętnaście lat podaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów innych niż PDV i PNRSV, właściwych dla gatunków wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria CAC

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Prunus avium* i *P. cerasus

Wszystkie kategorie

Inspekcja wzrokowa

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Kategoria przedelitarna

Pobieranie próbek i badanie

Każdą kwitnącą przedelitarną roślinę mateczną rok po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie corocznie, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV. Każde drzewo sadzone z przeznaczeniem na zapylanie, a w stosownych przypadkach główne drzewa zapylające w środowisku poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

Każdą przedelitarną roślinę mateczną poddaje się pobraniu próbek dziesięć lat po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co dziesięć lat, i bada się ją na obecność wirusów innych niż PDV i PNRSV, właściwych dla gatunków wymienionych w załączniku II, i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część A.

Kategoria elitarna

Pobieranie próbek i badanie

Reprezentatywną część kwitających elitarnych roślin matecznych każdego roku poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV. Reprezentatywną część drzew sadzonych z przeznaczeniem na zapylanie, a w stosownych przypadkach główne drzewa zapylające w środowisku, poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

Reprezentatywną część niekwitających elitarnych roślin matecznych raz na trzy lata poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

Reprezentatywną część elitarnych roślin matecznych raz na dziesięć lat podaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów innych niż PDV i PNRSV, właściwych dla gatunków wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria kwalifikowana

Pobieranie próbek i badanie

Reprezentatywną część kwitających kwalifikowanych roślin matecznych każdego roku poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV. Reprezentatywną część drzew sadzonych z przeznaczeniem na zapylanie, a w stosownych przypadkach główne drzewa zapylające w środowisku, poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

Reprezentatywną część niekwitających kwalifikowanych roślin matecznych raz na trzy lata poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność PDV i PNRSV.

Reprezentatywną część kwalifikowanych roślin matecznych raz na piętnaście lat poddaje się, w oparciu o ocenę ryzyka zakażenia tych roślin, pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów innych niż PDV i PNRSV, właściwych dla gatunków wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Kategoria CAC

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część A i w załączniku II.

Ribes L.

Kategoria przedelitarna

Inspekcja wzrokowa

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się dwa razy w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Każdą przedelitarną roślinę mateczną cztery lata po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co cztery lata, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I.

Kategorie elitarna, kwalifikowana i CAC

Inspekcja wzrokowa

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I i w załączniku II.

Rubus L.

Kategoria przedelitarna

Inspekcja wzrokowa

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się dwa razy w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Każdą przedelitarną roślinę mateczną dwa lata po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co dwa lata, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I.

Kategoria elitarna

Inspekcja wzrokowa

W przypadku gdy rośliny uprawia się na polach lub w doniczkach, inspekcje wzrokowe przeprowadza się dwa razy w roku.

W przypadku roślin i materiału wyprodukowanych w wyniku mikrorozmnażania, które są utrzymywane przez okres krótszy niż trzy miesiące, konieczna jest w tym okresie tylko jedna inspekcja.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I i w załączniku II.

Kategorie kwalifikowana i CAC**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I i w załączniku II.

Vaccinium* L.*Kategoria przedelitarna****Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się dwa razy w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Każdą przedelitarną roślinę mateczną pięć lat po jej dopuszczeniu jako przedelitarnej rośliny matecznej, a następnie co pięć lat, poddaje się pobraniu próbek i badaniu na obecność agrofagów wymienionych w załączniku II i w razie wątpliwości na obecność agrofagów wymienionych w załączniku I część B.

Kategoria elitarna**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się dwa razy w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część B i w załączniku II.

Kategorie kwalifikowana i CAC**Inspekcja wzrokowa**

Inspekcje wzrokowe przeprowadza się raz w roku.

Pobieranie próbek i badanie

Pobieranie próbek i badanie przeprowadza się w razie wątpliwości dotyczących obecności agrofagów wymienionych w załączniku I część B i w załączniku II.

ZAŁĄCZNIK V

Maksymalna dozwolona liczba pokoleń na polach w warunkach niezabezpieczających przez dostępem owadów oraz maksymalna dozwolona długość cyklu życia elitarnych roślin matecznych dla poszczególnych rodzajów i gatunków, zgodnie z art. 19 ust. 1***Castanea sativa* Mill.****Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

W przypadku gdy elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) stanowi podkładkę, może ona być namnażana przez maksymalnie trzy pokolenia.

W przypadku gdy podkładki stanowią część elitarnych roślin matecznych, podkładki te uznaje się za materiał elitarny pierwszego pokolenia.

Citrus* L., *Fortunella* Swingle i *Poncirus* Raf.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie jedno pokolenie.

W przypadku gdy elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) stanowi podkładkę, może ona być namnażana przez maksymalnie trzy pokolenia.

W przypadku gdy podkładki stanowią część elitarnych roślin matecznych, podkładki te uznaje się za materiał elitarny pierwszego pokolenia.

Corylus avellana* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

Cydonia oblonga* Mill., *Malus* Mill. i *Pyrus* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

W przypadku gdy elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) stanowi podkładkę, może ona być namnażana przez maksymalnie trzy pokolenia.

W przypadku gdy podkładki stanowią część elitarnych roślin matecznych, podkładki te uznaje się za materiał elitarny pierwszego pokolenia.

Ficus carica* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

Fragaria* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie pięć pokoleń.

Juglans regia* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

Olea europaea* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie jedno pokolenie.

Prunus amygdalus*, *P. armeniaca*, *P. domestica*, *P. persica* i *P. salicina**Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

W przypadku gdy elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) stanowi podkładkę, może ona być namnażana przez maksymalnie trzy pokolenia.

W przypadku gdy podkładki stanowią część elitarnych roślin matecznych, podkładki te uznaje się za materiał elitarny pierwszego pokolenia.

Prunus avium* i *P. cerasus**Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

W przypadku gdy elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) stanowi podkładkę, może ona być namnażana przez maksymalnie trzy pokolenia.

W przypadku gdy podkładki stanowią część elitarnych roślin matecznych, podkładki te uznaje się za materiał elitarny pierwszego pokolenia.

Ribes* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie trzy pokolenia. Rośliny mateczne są utrzymywane jako rośliny mateczne przez maksymalnie sześć lat.

Rubus* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia. Rośliny mateczne każdego pokolenia utrzymuje się jako rośliny mateczne przez maksymalnie cztery lata.

Vaccinium* L.*Kategoria elitarna**

Elitarna roślina mateczna w rozumieniu art. 15 ust. 2 lit. a) może być namnażana przez maksymalnie dwa pokolenia.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2014/314/UE z dnia 28 maja 2014 r. ustanawiającej kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla ogrzewaczy wodnych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 164 z dnia 3 czerwca 2014 r.)

Strona 91, załącznik, tabela 4:

zamiast: „ $E_s = E_{s,R}$ ”,powinno być: „ $E_s = E_{s,r}$ ”.

Strona 93, załącznik, tabela 7, wiersz drugi:

zamiast: „ $\delta \times \frac{\beta_{fuel}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{elec}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times a)}{P \times h \times n}$ ”,powinno być: „ $\delta \times \frac{\beta_{fuel}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{elec}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n + a)}{P \times h \times n}$ ”.

Strona 93, załącznik, tabela 7, wiersz trzeci:

zamiast: „ $\frac{\beta_{fuel}}{\eta_{thermal}} - \frac{\eta \times \beta_{elec}}{\eta_{thermal}}$ ”,powinno być: „ $\frac{\beta_{fuel}}{\eta_{thermal}} - \frac{\eta_{el} \times \beta_{elec}}{\eta_{thermal}}$ ”.

Strona 93, załącznik, tabela 7, wiersz czwarty:

zamiast: „ $(1 - s_{HP}) \times \frac{\beta_{fuel(1)}}{\eta_{s,B}} + s_{HP} \times (\delta \times \frac{\beta_{fuel(2)}}{\eta_{s,HP}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{elec}}{2,5 \times \eta_{s,HP}}) + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times a)}{P \times h \times n}$ ”,powinno być: „ $(1 - s_{HP}) \times \frac{\beta_{fuel(1)}}{\eta_{s,B}} + s_{HP} \times (\delta \times \frac{\beta_{fuel(2)}}{\eta_{s,HP}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{elec}}{2,5 \times \eta_{s,HP}}) + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n + a)}{P \times h \times n}$ ”.

Strona 95, załącznik, tabela 9, wiersz drugi:

zamiast: „ β_{oi} ”,powinno być: „ β_{oil} ”.

Sprostowanie do dyrektywy Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji świń

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 213 z dnia 8 sierpnia 2008 r.)

Strona 34, art. 8 akapit pierwszy:

- zamiast: „Wszystkie zwierzęta (...), o ile ich gospodarstwem przeznaczenia jest rzeźnia znajdująca się w obszarze właściwości władzy odpowiedzialnej za kontrole weterynaryjne, zaś ubój zwierząt przeprowadzany jest w ciągu trzydziestu dni od dnia badania.”,
- powinno być: „Wszystkie zwierzęta (...), chyba że ich gospodarstwem przeznaczenia jest rzeźnia znajdująca się w obszarze właściwości władzy odpowiedzialnej za kontrole weterynaryjne, zaś ubój zwierząt przeprowadzany jest w ciągu trzydziestu dni od dnia badania.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL